

»Okay, så lad mig prøve det«

Tænkte en lektor. Sogte. Og fik i juni 6,1 millioner kroner fra Det Frie Forskningsråd.

Forskningsmidler s. 18-19

#4

sept.
2014

Laborantpraktikanter

– En truet art?

Besparelser s. 20-21

OMNIBUS

Aarhus Universitets avis

#4, årgang 2
september 2014
omnibus.au.dk

Barformand på Arts:

»Vi prøver jo bare at skabe et studiemiljø« ... side 5

Politiets krav om, at alle skal have papirerne i orden, før de kan få lov til at lange en øl over disken, gør livet surt for flere af de mindre fredagsbarer på AU.

Find din fredagsbar på campus

Se et kort over fredagsbarer på AU.

... side 7

Nye regler for fredagsbarer:

Se, hvad det betyder for dig ... side 6

Studerende er tilfredse med deres studie, har tendens til spidse albuer – og så oplever flere og flere stress i deres studiehverdag

Hvordan trives du som studerende på Aarhus Universitet?

13.647 ud af 34.510 fuldtidsstuderende på AU har svaret på det spørgsmål i Studiemiljøundersøgelse 2014 – den største undersøgelse nogensinde blandt studerende på AU.

side 8-9

VÆLG DIN LÆSEGRUPPE MED OMNIBUS

På mange studier er læsegrupper en forankret del af tilværelsen som studerende. Men hvordan finder man den gode læsegruppe? Omnibus har besøgt blandt andet en læsegruppe og en læsegruppe-ekspert.

... side 14-15

Et sæt silikonebryster på stiletter eller bedrevidende Kloge Åge?

side 11

Mener du dit personnummer alvorligt?!

side 12

Stud.scient.pol. på fuld tid og folketingspolitikker

side 13

SYNSPUNKT

Søges: Stærk dekan med store ører side 10

Morgendagens leder – er det dig?

Leaders of today connecting with leaders of tomorrow. Skriv dig til en adgangsbillet til årets Aarhus Symposium, som er lidt af et tilbudsstykke. Sidste år blev de 650 billetter revet væk på få minutter.

side 17

Fremdriftsreformen

– her er kort fortalt, hvad den betyder for dig

side 17

Omnibus – nu med testosteron

af Lotte Bilberg

foto: Anders Trærup

Journalist Marie Groth Andersen har taget sig den frihed at gå på barsel frem til foråret 2015. I den periode får redaktionen selskab af journalist Christian Garde Petersen.

Christian er 28 år og nyuddannet cand.comm. i journalistik fra RUC. Han har blandt andet skrevet for *Fagbladet 3F* og *Berlingske Tidende*. Efter nogle år i Roskilde og København vender Christian nu tilbage til Aarhus, hvor han er opvokset.

»Som journalist med akademisk baggrund fra RUC har jeg et indgående kendskab til universitetsverdenen. Jeg glæder mig

til at møde ansatte og studerende på AU og få jeres holdning til trivselsundersøgelser, skåltaler og de omstruktureringer, som har sat sig mærkbare spor i mediebilledet siden implementeringen.

Privat glæder jeg mig til at genopdage Smilets By som kultur- og studieby efter seks år i den københavnske storbyjungle. Især glæder jeg mig til at udforske de ambitiøse kultur- og musikfaciliteter på Godsbanen og gå ture langs den nye, spændende havnefront.«

Omnibus retter

af Lotte Bilberg

Redaktionen beklager, at vi i det seneste nummer af avisen fra juni i år bragte nogle forkerte oplysninger.

Vi skrev, at forskere fra AU har sendt 215 ansøgninger til EU's rammeprogram for forskning, Horizon 2020 (H2020). Faktat er, at Forskningsstøtteenheden i foråret fik 215 henvendelser fra forskere, som på nuværende tidspunkt er resulteret i 120 ansøgninger fra Aarhus Universitet og Aarhus Universitetshospital.

Forskningsstøtteenheden har lavet en oversigt over fordelingen af forskernes 120 ansøgninger i de forskellige delprogrammer i H2020. Enheden forventer, at spædin-

gen om, hvilke ansøgninger fra foråret der resulterer i en bevilling, udløses i løbet af efteråret 2014.

Forskningsstøtteenheden vurderer desuden, at der kommer en række ansøgninger fra forskere på AU i løbet af efteråret og vinteren til programmet Marie Curie, som har til formål at støtte forskermobilitet (individuelle stipendier), og til ERC Advanced Grant, der støtter seniorer, såkaldte Principal Investigators, hvilket vil sige forskere, der har ydet et exceptionelt bidrag til forskningen både i forhold til originalitet og betydning.

Titel på delprogram	Antal ansøgninger fra AU og AUH	Antal ansøgninger, hvor AU og AUH er koordinator på projektet
ERC Consolidator	13	13
ERC Starting	22	19
Marie Curie ITN	35	10
Future and Emerging Technologies	6	0
Information and Communication Technologies	8	4
Personalised Health and Care single-stage	4	2
Personalised Health and Care two-stage	9	9
Andre	23	5

I de sidste fem delprogrammer, hvor der er tale om meget store internationale partnerprojekter under rammeprogrammet Societal Challenge, er AU koordinator på 40 procent af projekterne. Koordinatorrollen indbefatter blandt andet, at AU står for koordinering mellem de internationale partnere – en meget stor opgave, hvilket også medfører, at AU får en større andel af den samlede bevilling. EU mangler endnu at offentliggøre, hvor AU er partner i ansøgninger med to trin.

kolofon

omnibus.au.dk

Omnibus udgives af Aarhus Universitet seks gange om året til universitetets studerende og ansatte.

Omnibus har redaktionel frihed og redigeres uafhængigt af særinteresser hos nogen gruppe ved Aarhus Universitet.

Redaktionen

Vi modtager meget gerne input. Ring, skriv, eller kig forbi redaktionen:

Omnibus
Fuglesangs Allé 4,
bygning D (2623), lokale D2a
8210 Aarhus V
Telefon: 8715 3619
omnibus@au.dk

Lotte Bilberg, (lobi)
ansvarshavende redaktør
Telefon: 8715 3619
Mobil: 5133 5344
lobi@au.dk

Christian Garde Petersen, (cgp)
journalist
Telefon: 8715 3058
Mobil: 2118 6272
garde@au.dk

Marie Groth Andersen, (mga)
journalist (barsel)
Telefon: 8715 3058
Mobil: 5133 5053
mga@au.dk

Sara Rosenkilde Kristiansen, (srk)
studenterskribent
sark@au.dk

Foto
Lars Kruse, fotograf
lk@au.dk

Jesper Rais, fotograf
jesperais@au.dk

Anders Trærup, fotografelev
avt@au.dk

Maria Randima, fotografelev
mrbs@au.dk

Design og layout

Astrid Friis Reitzel, grafisk designer
afr@au.dk

Oversættelse

Peter Lambourne, oversætter
peter@lambourne.dk

Korrektur

Charlotte Boel, kommunikationsmedarbejder
cbo@au.dk

Produktion
vahlernikolaisen

Oplag

15.000

ISSN 2245-9456

Distribution

Intern post på Aarhus Universitet.
Den nyeste udgave af *Omnibus* kan findes i standere og kantiner overalt på universitetet.

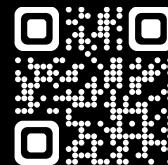
Annoncer

Tom A. Poulsen, A&P University Solutions
Telefon: 61 28 85 17
tp@apuss.dk

In English, please!

Omnibus is published in English as a web-based newspaper.

Just scan the code with your smartphone if you'd like to read the newspaper in English.

You can also find the English version at omnibus.au.dk/en

AARHUS
UNIVERSITET

Universitetsledelsen lægger op til hestekur

FORANDRINGER FORUDE Universitetsledelsen er klar til at gribe til stærke medikamenter i forsøget på at få kureret det organisationsbesvær, som en intern ekspertgruppe afdækkede før sommerferien – og som har plaget AU siden den omfattende reorganisering af universitetet for lidt over tre år siden.

af Lotte Bilberg
foto: Lars Kruse

Rektor Brian Bech Nielsen lægger sammen med den øvrige universitetsledelse op til så gennemgribende forandringer af den nuværende organisering og strukturering. Så gennemgribende, at dens samlede forslag til løsning af problemerne på AU kan ses som et opgør med den centralisering og standardisering, som ledelsen ellers anså for at være det nye sort, da den reorganiserede universitetet i 2011.

Fire fakulteter og en enhedsadministration

Den nuværende universitetsledelse slår fast, at dens forslag til forandringer ikke ændrer ved den overordnede organisering i fire fakulteter og en enhedsadministration. En organisering, der ifølge ledelsen har til formål at fastholde og forbedre AU's muligheder for at gøre sig gældende som et internationalt, forskningsintensivt universitet.

Men inden for den ramme lægger universitetsledelsen op til gennemgribende forandringer, der blandt meget andet vil betyde en kraftigt reduceret central administration, en mere gennemskuelig ledelsesstruktur og inddragende ledelseskultur og en universitetsledelse, der i sin kommunikation er langt mere i sync med det øvrige universitet.

Medarbejdere og studerende vil få mulighed for at give deres mening om ledelsens forslag til kende i en høringsproces, der løber fra fredag 15. august og frem til fredag 19. sep-

tember, hvorefter universitetsledelsen træffer endelige beslutninger. *Omnibus* bringer her et kort resumé af nogle af universitetets ledelsens forslag.

Reduceret central administration

»I må ikke blive nervøse. Det er

ikke en ny fyringsrunde,« sagde rektor specielt henvendt til de administrative medarbejdere, inden han på et møde i Stakladen fredag 15. august præsenterede universitetsledelsens forslag til forandringer i organiseringen af administrationen.

Universitetsledelsen foreslår, at den centrale administration (back office) reduceres fra de nuværende ni enheder med hver deres vicedirektør til fire eller fem enheder, som fremover skal hedde fællesadministrationen. Fællesadministrationen får til opgave at løse overordnede opgaver i relation til det samlede universitet.

Samtidig foreslår universitetsledelsen, at administrationscheferne overtager det ledelses- og personalemæssige ansvar for de administrative centre (front office). Administrationscheferne skal referere både til universitetsdirektøren og til dekanen dels for at sikre, at man på fakultetet har kontrol over udgifterne til det administrative center. Dels for at sikre, at der er en sammenhæng i administrationen på tværs af universitetet.

Universitetsledelsen mener med denne organisering blandt andet at imødekomme behovet for en administration, der har større mulighed for at have fingeren på pulsen, fordi den er tættere på miljøerne.

Ledere – nu med kendte roller og beføjelser

Universitetsledelsen lægger op til en mere gennemskuelig strukturering af linjeledelsen. Blandt andet foreslår den, at der skabes ledelsesteams, som kender deres roller og deres beføjelser på alle niveauer i organisationen. Desuden foreslår den, at den enkelte leder på et niveau også deltager i ledelsen på niveauet lige over sig for at sikre, at de beslutninger, som træffes på et givent niveau, bliver truffet på det bedst muligt informerede grundlag niveau for niveau opad i ledelseshierarkiet. ➤

”

Vi har lyttet meget nøje efter, og der er jo et meget stort ønske om at få administrative medarbejdere så tæt på de faglige miljøer som muligt. (...) Det er vi nødt til at have en fair diskussion om.

*Rektor Brian Bech Nielsen
under sin fremlæggelse i Stakladen 15. august*

15. august

Universitetsledelsen fremlægger sine løsningsforslag på et møde i Stakladen i Aarhus

18. september

Universitetsledelsen orienterer bestyrelsen

24. sept. & 1. okt.

Universitetsledelsen behandler de indkomne høringssvar

5. november

Universitetsledelsens endelige orientering af bestyrelsen – og bestyrelsens eventuelle beslutninger i den forbindelse

15. aug.-19. sept. Universitetsledelsens forslag er i høring på universitetet

» fortsat

Universitetsledelsen lægger op til hestekur

Samtidig lægger universitetsledelsen op til større uddelegering af ansvar til lederne på de forskellige niveauer ud fra en argumentation om, at reel inddragelse af medarbejdere i beslutninger forudsætter, at lederne har tilstrækkeligt at skulle have sagt på deres eget niveau.

Derfor foreslår universitetsledelsen, at dekanerne uddelegerer ansvar til institutlederne ud fra en hensigt om at styrke institutledernes råderum – her peger universitetsledelsen særligt på, at uddelegering er vigtig i forhold til økonomi, ansættelser og afskedigelser.

Nærværende ledelse

– dekaner tilbage på fakulteterne?

Også spørgsmålet om mere nærværende ledelse har universitetsledelsen adresseret. Den lægger her op til, at de store institutter, der også er et resultat af omorganiseringen i 2011, skal have en underorganisering i afdelinger eller sektorer, hvor lederen er synlig i dagligdagen.

Dekanerne kan i forbindelse med spørgsmålet om nærværende ledelse også få behov for at ringe efter en flyttebil, da et andet forslag fra universitetsledelsen er, at på de fakulteter, hvor det giver faglig mening, rykker dekanen og dekansekretariatet – som fremover kommer til at hedde fakultetssekretariatet – ud på fakultetet.

Universitetsledelse

– i tråd med resten af universitetet

Det er ikke gået hen over hovedet på universitetsledelsen, at den har fået dumpekarakter i sin kommunikation med medarbejdere og studerende, senest i ekspertgruppens rapport. Universitetsledelsen forslår derfor, at kommunikationsstrategien – og nok så væsentligt kommunikationspraksis – ændres til en intern kommunikation, der blandt andet er præget af debat og dialog på alle niveauer i organisationen.

Samtidig er universitetsledelsen indstillet på helt fra bunden at revidere den brandingstrategi, som den vedtog i 2011 med det formål at sikre, at AU blev promoveret eksternt som ét samlet universitet. Universitetsledelsen gør op med den beslutning ved at lægge op til, at det fremover også skal være tilladt for de enkelte fakulteter, institutter og centre at slå på det, som de gerne vil være kendt for inden for deres felt i forhold til omverdenen.

”
Jeg ser det her
som en ny start
på vejen frem.

*Rektor Brian Bech Nielsen
under sin fremlæggelse
i Stakladen 15. august*

fra OMNIBUS.au.dk

Studerterpolitikeres vedholdenhed lønner sig

At vedholdenhed lønner sig i forhold til at søge indflydelse på beslutninger, kan studenterpolitikere på AU konstatere med universitetsledelsens forslag til at sikre en mere reel inddragelse af de studerende så tidligt som muligt i beslutninger, der vil få betydning for studerendes hverdag på universitetet.

Ud over at sørge for en bedre involvering af studerende i de eksisterende rammer foreslår universitetsledelsen nemlig, at der bliver oprettet enkelte nye formelle organer for at understøtte inddragelsen af studerende i spørgsmål om for eksempel studier, uddannelser og studiemiljø. (...)

Læs resten på omnibus.au.dk

Omnibus – et pinligt medie, der mest består af ledelses-bashing, eller en opblomstring af kritisk journalistik?

TAP'er vender tommelfingeren ned, og VIP'er vender tommelfingeren op i bedømmelsen af *Omnibus*.

//

af Lotte Bilberg

Flere oplever, der er sket forbedring med *Omnibus* på det seneste.»

Sådan skriver ekspertgruppen i sin sammenfatning i hovedrapporten i forbindelse med medarbejdernes holdninger til den interne kommunikation.

11 udsagn om avisen

Omnibus har fundet elleve udsagn om avisen ved at søge i de mange hundrede offentliggjorte kommentarer, som medarbejdere og studerende har skrevet i forbindelse med ekspertgruppens spørgeskemaundersøgelse.

Spinkelt empirisk grundlag

De fleste vil nok mene, at det er et spinkelt empirisk grundlag at drage konklusioner ud fra. Men der er det interessante ved det, at de tre TAP'er, der har forholdt sig til avisen, alle vender tommelfingeren ned i deres bedømmelse. Mens de fire VIP'er, der har forholdt sig til avisen, vender tommelfingeren op.

Derudover er der to VIP'er, som ikke forholder sig specifikt til *Omnibus*. Den ene efterlyser et universitetsblad som det

tidligere *information & debat*, der lukkede i 2004. Den anden forholder sig bredt til nyhedsbreve og universitetsaviser, som vedkommende finder for generelle og for ledelsesfedtende.

To studerende er knap så tydelige i deres udtryk.

En tendens eller en tilfældighed?

Redaktionen vil gerne tættere på et svar på det spørgsmål. Vi har derfor samlet de elleve udsagn i en artikel på omnibus.au.dk. Så har du en holdning til avisen, så skriv meget gerne en kommentar i forbindelse med artiklen »*Omnibus* – et pinligt medie, der mest består af ledelses-bashing, eller en opblomstring af kritisk journalistik?»

Vi har søgt på ordene »universitetsavis«, »*Omnibus*« og »universitetsblad« i kommentarerne fra medarbejdere og studerende.

//

Du kan også til enhver tid skrive eller ringe til redaktør Lotte Bilberg, lobi@au.dk/5133 5344, eller journalist Christian Garde Petersen, garde@au.dk/2118 6272.

Barformand på Arts:

»Vi prøver jo bare at skabe et studiemiljø«

PARTY KILLER Politiets nye krav til alkoholbevilling gør livet surt for flere af de mindre fredagsbarer på AU. En af dem er Arabar på Arts, hvor ledelsens krav om vægte lægger yderligere pres på de frivillige studerende.

af Christian Garde Petersen
foto: Anders Trærup

Arabar, som startede op sidste år, efter arabisk- og islamstudier flyttede til Jens Chr. Skous Vej 7, blev hurtigt kendt for sine velduftende toast, fortæller barformand Jens Hansen. Han smiler opgivende. For med udsigten til hygiejne- og fødevarekontroller er toastmaskinen nu blevet fjernet fra sin plads bag spånpladebaren i lokale 116, bygning 1467. Men hvad værre er, Arabar må heller ikke længere sælge øl. I hvert fald ikke, for de har fået skaffet en alkoholbevilling.

Tidligere var det ikke et problem, men i foråret krævede politiet, at hver enkelt bar på AU skal have papirerne i orden, hvis de vil sælge fredagsøl og natmad til deres medstuderende. Derfor har Jens Hansen sammen med barformændene fra henholdsvis Penta Rei (filosofi og idéhistorie) og Den Stive Buddha (Asienstudier) været på overarbejde hen over sommerferien i et forsøg på at forstå restaurationsloven.

»Du aner ikke, hvor mange timer vi har brugt på det her. Pludselig skal vi registreres som forening med vedtægter og cvr-nummer og gøre rede for egenkapital og aktiver. Altså, vi har noget pant for nogle ølkasser og et gammelt køleskab,« siger han.

Ifølge politiets krav til alkoholbevilling skal baren have næringsbrev, og bevillingsindehaveren skal være mindst 25 år og medlem af barens bestyrelse. For flere af de mindre barer på AU, som *Omnibus* har været i kontakt med, er det en udfordring.

Arabar, Penta Rei og Den Stive Buddha deler nu ét næringsbrev ved at lade næringsbrevholderen sidde i alle tre bestyrelser. Men de venter stadig på svar fra politiet om, hvorvidt de kan få dispensation fra 25-års-kravet til bevillingshaveren.

Savner opbakning fra ledelsen

En ting er alkohollovgivningen, som Jens har fuld forståelse for skal overholdes. Noget andet er samarbejdet med ledelsen på Arts. Her kunne Jens Hansen og hans kolleger godt ønske sig lidt mere imødekommenhed overfor de frivillige foreninger. Det gælder også dem, der skal administrere reglerne.

»Det er som om, alle er efter os nu. Det er umuligt at vide, hvor man skal henvende sig. Politiet siger ét og AU Stab og Strategi noget andet,« sukker han.

»Hvis ikke det var for os, så var der ingenting,« siger formand for Arabar Jens Hansen. Overskuddet fra baren, som holdes en gang om måneden, går blandt andet til foredrag, ekskursioner og julefrokoster for de studerende på arabisk- og islamstudier.

Et konkret eksempel på, at festforeningerne føler sig modarbejdet, er Arts-ledelsens krav om, at barerne selv skal betale for de såkaldte vægte, som går rundt på campus og holder opsyn efter kl. 20. Barerne skal betale til vægterordningen efter, hvor lang tid de holder åbent og antallet af studerende på faget. Det kan blive et stort problem for nogle barer, siger Jens Hansen, men det er i lige så høj grad signalværdien, som gør ham vred.

»Vi holder jo ikke barer for vores egen skyld, men for at folk kan få nogle gode sociale oplevelser. Når vi genererer et overskud, donerer vi pengene til faglige arrangementer på studiet. Det mindste, Arts kunne gøre, var da at hjælpe med vægterne. Så får de til gengæld en lang række studier med noget, der faktisk ligner et studiemiljø.«

Ifølge administrationschef på Arts Ole Jensen har fakultetsledelsen allerede givet en håndsrækning, idet den betaler for vægterne fra kl. 16 til 20.

»Vi mener, vi har lagt et rimeligt niveau, som fredagsbarerne bør kunne finansiere. Det bliver nogle gange fremstillet, som om vi er ude på at spænde ben for barerne. Det er vi på ingen måde interesserede i,« siger han og minder om, at universitetet jo også stiller lokaler til rådighed.

fakta

Den faglige trivsel er på spil

Fredagsbarerne på de små studier er vigtige for den faglige trivsel, siger ph.d.-studerende på Center for Undervisning og Læring Anna Bager-Elsborg, som har været med til de sidste tre undersøgelser af studiemiljøet på AU, senest som projektkoordinator.

»De lokale sociale arrangementer er afgørende for den faglige trivsel, der blandt andet defineres som tilhørsforhold til faget. Fredagsbarerne ude på fagene støtter jo op om det fællesskab, man har i sin undervisning,« siger hun.

Førstehjælp: De store barer hjælper de små

Arts-ledelsens model til betaling af vægte ved fredagsbarerne rammer skævt, mener barformændene på Arts. Derfor er de gået sammen om at udarbejde et mere solidarisk forslag efter princippet: Jo større omsætning, desto større udgift til vægterne. »Barerne blev hurtigt enige om, at det var noget, vi måtte stå sammen om. De store barer ville gerne være med til at trække noget mere af læsset, så ingen risikerer at komme i klemme,« siger barformand på Arabar Jens Hansen. Barformændene har endnu ikke præsenteret forslaget for ledelsen.

Nye regler for fredagsbarer:

SE, HVAD DET BETYDER FOR DIG

af Christian Garde Petersen

DIN FREDAGSBAR skal leve op til et nyt sæt regler i det nye semester. Reglerne skal blandt andet skabe klarhed omkring, hvem der har ansvaret ved fredagsbarerne, og sikre, at der bliver taget hensyn til bygninger samt øvrige studerende og ansatte. Og så skal alle barer – ikke mindst – have deres egen alkoholbevilling.

Men hvad betyder det egentlig for din bar? *Omnibus* har været på besøg hos hvert af de fire hovedområder, hvor ledelser og barformænd nu blandt andet skal blive enige om åbningstider.

BAGGRUND: I 2012 flyttede en række fag på Arts og BSS adresser. Det gav anledning til, at ledelserne på disse to hovedområder i samarbejde med de studerende vedtog fælles retningslinjer for fredagsbarer i Nobelparken. Omkring et halvt år senere, i oktober 2013, nedsatte universitetsledelsen en arbejdsgruppe, som skulle drøfte forslag til overordnede, fælles regler for samtlige fredagsbarer på AU. Politiet kom på banen i marts i år, hvor de informerede om, at alle fredagsbarer skal have egen alkoholbevilling. Det endelige regelsæt blev vedtaget op til sommerferien i juni i år.

HEALTH

Fredagsbarer/festforeninger: **4**

»Jeg synes, vi er mødtes et fornuftigt sted, hvor fredagsbarerne kan acceptere universitetsledelsens krav om mere styring,« siger afgangende formand for Idræt Ditte Sofie Søndergaard.

Hun er dog varsom med at læne sig roligt tilbage, for de nye rutiner er blevet indarbejdet, og – ikke mindst – før de nye alkoholbevillinger er i hus.

»I modsætning til Medicin er vi en lille organisation på Idræt, og derfor kræver det mere af hvert enkelt medlem end i de større foreninger, hvor der er flere kræfter at trække på,« siger hun.

Chefrådgiver for dekanatet på Health Anders Roed forsikrer, at barerne kan få alt den hjælp og vejledning, de har brug for. Han regner ikke med, at de nye regler får særligt store konsekvenser for barerne på Health.

»Selvfølgelig er der nogle ting, man skal være lidt mere præcis om i forhold til afvikling og opgave- og rollefordeling. Men det kommer ikke til at kunne mærkes ret meget af de studerende, der besøger barerne,« siger han.

ST

Fredagsbarer/festforeninger: **13**

Teknisk chef på ST Bent Lorenzen regner med, at barerne sagtens kan komme overens med ledelserne på de forskellige institutter.

»Tidligere har fredagsbarerne ikke alle steder haft faste lukketider. Det skal der laves faste aftaler omkring nu. Men institutter ved ST har ikke været utilfredse og ønsker som sådan ikke at ændre på barerne,« siger Bent Lorenzen.

Formand for Fysisk Fredagsbar Lise Trier Nielsen bekræfter, at samarbejdet med institutledelsen hidtil har været godt, og hun forventer, at de kan fortsætte nogenlunde som før.

»Overordnet set giver de nye regler ikke store ændringer for Fysisk Fredagsbar. Vi får lidt ekstra arbejde ved, at alt skal registreres, men til gengæld kommer der lidt mere struktur på ansvarsområderne, hvilket egentlig er meget rart,« siger hun.

Formanden for Nanorama, som står for Nanobar, Halvor Høen Hval hilser også idéen om fælles retningslinjer velkommen, men han er skeptisk i forhold til punktet om åbningstider.

»Jeg har stadig til gode at høre de gode argumenter for, hvorfor vi skal tage ned i byen i stedet for at hygge til fredagsbarer på campus efter kl. 22 om fredagen,« siger han.

BSS

Fredagsbarer/festforeninger: **5**

De nye regler er ikke fremmede for barerne på BSS, som ifølge dekan Svend Hylleberg altid har været velorganiserede.

»Barerne lever i forvejen fuldt op til kravene i regelsættet, så der bliver ikke nogen ændringer i den praksis, der foregår ved os,« siger dekanen.

Ledelsen på BSS har nedskrevet et særskilt regelsæt, der gælder for Studenterlauget og Økonomisk Forening, og dét er formand for Økonomisk Forening Martin Nørskov Sørensen fint tilfreds med.

»For os er det her ikke så stor en omvæltning, som det måske er for nogle af de andre barer. Reglerne sammentrækker i virkeligheden bare mange af de mundtlige aftaler, vi havde tidligere,« siger han.

På BSS har barer og fester i øvrigt vagter tilknyttet, som festforeningerne selv betaler for.

ARTS

Fredagsbarer/festforeninger: **15**

På Arts har ledelsen lavet et særskilt tillæg til det overordnede regelsæt for AU's fredagsbarer.

Formand for Historisk fredagsbar, FRED, Rolf Sørensen kan sagtens se behovet for klare aftaler, men han mener, Arts er gået for vidt med formaninger og paragraffer.

»Ledelsen har taget styringen, og hvad der burde være forhandlede aftaler, er i virkeligheden diktateret. Vi er blevet umyndiggjort og behandlet som teenagere,« siger han.

Den udmelding ærgrer administrationschef på Arts Ole Jensen.

»Vi har virkelig holdt mange møder for at finde den bedste måde at gøre det her på,« siger han.

Ifølge administrationschefen er det især Arts-barernes koncentration i Nobelparken tæt op ad kontorer og undervisningslokaler, som har skabt behovet for et tillæg til det overordnede regelsæt.

»Der har været en del klager over barerne, og det er vi jo nødt til at forholde os til. Vi har desværre også eksempler på tyveri, hærværk og lokaler, der ikke har været rengjort og ikke har stået klar til almindelig brug,« siger han.

Det er en af grundene til, at ledelsen på Arts blandt andet stiller krav om, at der skal være vægtene tilknyttet fredagsbarerne.

Fredagsbarer står uden alkoholbevilling til semesterstart

Ud af 41 fredagsbarer og festforeninger, som AU Stab og Strategi har oplistet inden sommerferien, står højest halvdelen med en alkoholbevilling i hånden til semesterstart, erfarer *Omnibus*. Kun 15-19 ansøgninger fra festforeninger på AU er nemlig klar til at blive vurderet, når Bevillingsnævnet mødes 4. september. Det oplyser Lars Grønfeldt fra Østjyllands Politi.

Politiet giver grønt lys for introfest

Fredagsbarer, som ikke har nået at få alkoholbevilling, behøver dog ikke frygte for semesterstartsfesten, siger Lars Grønfeldt.

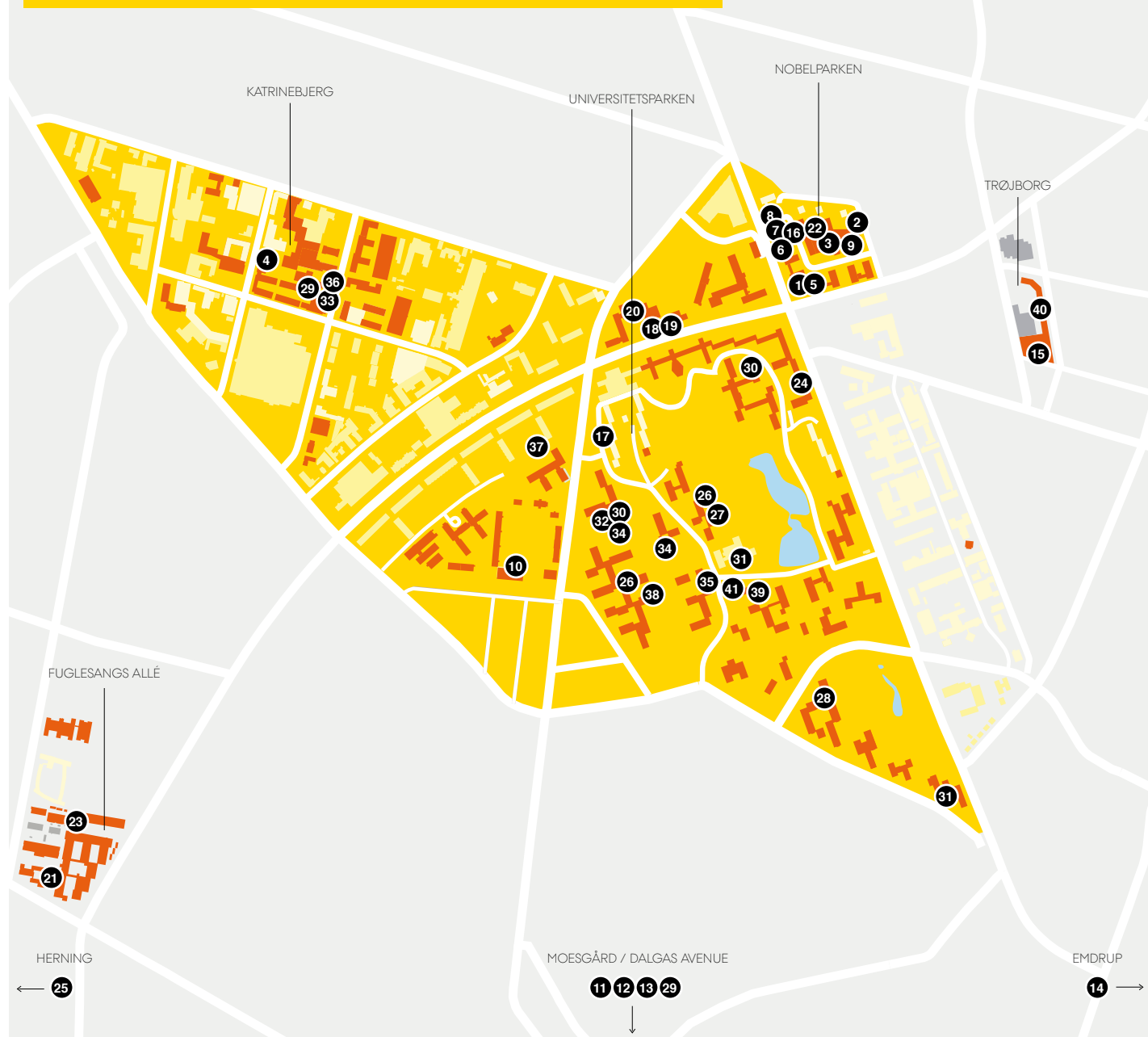
»Hvis barerne søger om lejlighedsbevilling til en semesterstartsfest, vil vi være meget fleksible, så de studerende kan få en god start,« siger han.

BARKORT

Find din eller en af de mange øvrige fredagsbarer på kortet over campus.

Omnibus garanterer ikke, at døren er åben og øllene lagt på køl.

Flere fredagsbarer står nemlig uden alkoholbevilling ved semesterstart.

- 1 Theos Bar
- 2 KOMMAbar
- 3 FRED
- 4 Fredagsbar.dk
- 5 Symposion/KLUD bar
- 6 Pod Stolom
- 7 Penta Rei
- 8 Den Stive Buddha
- 9 Esperanto
- 10 Kasernebaren
- 11 Barbaren
- 12 Forhistorisk
Arkæologisk Fredagsbar
- 13 Middelalder- og
Renæssancearkæologisk
Fredagsbar
- 14 BarBund
- 15 IUP Aarhus
- 16 ARABAR
- 17 Eforen
- 18 Studenterbaren
- 19 Studentercaféen
- 20 Stakladen
- 21 Klubben
- 22 Klub.Ling
- 23 Økonomisk Forening
- 24 Samfundsfaglig Fredagsbar
- 25 The Fridaybar AU Herning
- 26 Umbilicus
- 27 Siffos
- 28 Apollonia
- 29 BUFF
- 30 Kalkulerbar
- 31 CHAOS
- 32 Fysisk Fredagsbar
- 33 Datalogisk Fredagsbar
- 34 Alkymia Kemisk Fredagsbar
- 35 Biologisk Fredagsbar
- 36 Katrines Kælder
- 37 Nanorama
- 38 TÅGEKAMMERET
- 39 Die Rote Zone
- 40 Dyrkbar
- 41 Biogas

Studerende på AU er tilfredse med deres studie, har tendens til spidse albuer – og så oplever flere og flere stress i deres studiehverdag

STUDIEMILJØ 2014 Hvordan trives du som studerende anno 2014 på Aarhus Universitet? 13.647 ud af 34.510 fuldtidsstuderende på AU har deltaget i Studiemiljøundersøgelse 2014, hvilket gør undersøgelsen til den største nogensinde blandt studerende på AU.

af Lotte Bilberg

Universitetsstuderende skal ifølge loven høres om deres oplevelse af undervisningsmiljøet hvert tredje år. Studerende på AU har i den forbindelse haft mulighed for at svare på et spørgeskema i 2007 og 2011. Og de fik igen mulighed for at tilkendegive, hvordan de trives på deres studie, ved at udfylde et elektronisk spørgeskema, som de modtog på mail i foråret.

De studerende er blandt meget andet blevet spurgt til deres trivsel, kontakt til medstuderende og undervisere, undervisningens organisering og det sociale liv på studiet. Undersøgelsen er som de øvrige gange gennemført af Center for Undervisning og Læring på Aarhus Universitet.

Omnibus bringer her kort nogle få resultater fra den omfattende undersøgelse. Vi følger op med reaktioner på resultaterne på omnibus.au.dk. Og i det næste nummer af avisen, som er på gaden mandag 20. oktober.

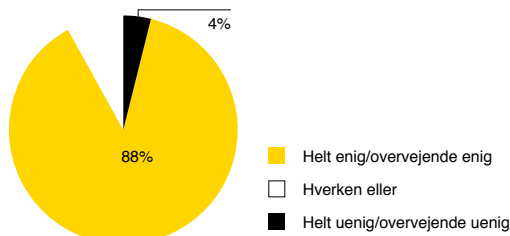
Du kan her i begyndelsen af september finde undersøgelsen på au.dk/studiemiljo/rapporter-2014

ORDFORKLARING

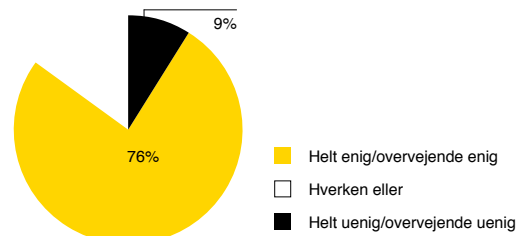
Fakulteter:
Arts (AR)
Business and Social Sciences (BSS)
Health (HE)
Science and Technology (ST)

Faglig trivsel

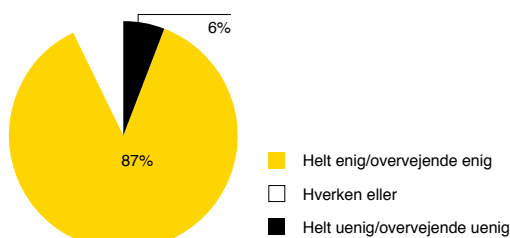
Jeg føler mig generelt godt tilpas på mit studie.

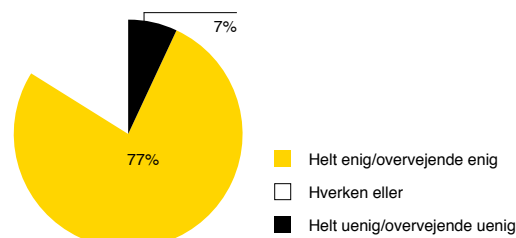
Studiet har bidraget til, at jeg føler mig som en del af et fagligt fællesskab.

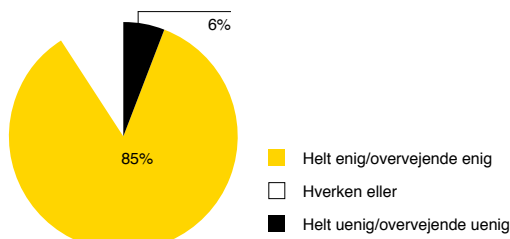
Jeg er overordnet set tilfreds med mit studie.

Mit fag er en vigtig del af min identitet.

Jeg kan anbefale min uddannelse på AU til andre.

Kilde: Studiemiljø2014, figur 1.1 Faglig trivsel

Det store flertal trives på deres studie

88 procent af de studerende på AU, som har svaret på spørgeskemaet, giver i undersøgelsen udtryk for, at de generelt føler sig rigtig godt tilpas på deres studie. 87 procent svarer, at de overordnet set er tilfredse med deres studie.

De studerendes tilpashed og tilfredshed hænger nøje sammen med deres oplevelse af at have en faglig identitet og være en del af et fagligt fællesskab. 77 procent tilkendegiver, at deres fag er en vigtig del af deres identitet. 76 procent vurderer, at studiet har bidraget til en følelse af at tilhøre et fagligt fællesskab.

Og hvad vil det så sige at tilhøre et fagligt fællesskab i modsætning til et socialt fællesskab?

»At være studerende på et universitet er også at få sit fag ind under huden ved at blive socialiseret gennem fagnormer og fagtermer. Og at forstå, hvad videnskabelighed vil sige på det pågældende studie,« forklarer ph.d.-studerende Anna Bager-Elsborg fra analysegruppen på Center for Undervisning og Læring.

Den nørdede glæde

Hun siger videre:

»Så forskellen er, at fællesskabet er centreret om indholdet af uddannelsen, at dine medstuderende interesserer sig fagligt for det samme, som du gør. Og at du måske også har nogle undervisere, der brænder for det samme, som du brænder for som studerende. Det er den nørdede glæde ved at være en del af et fagfelt.«

Anna Bager-Elsborg fortæller, at der særligt er tre aspekter, som er væsentlige i forhold til studerendes oplevelse af faglig trivsel, nemlig et passende forhold mellem det faglige og det sociale liv på studiet, de fysiske rammer, hvor det skal være muligt at mødes med sine medstuderende udenfor undervisningen – og sidst, men ikke mindst, oplevelsen af at være blandt imødekommende medstuderende.

(lobi)

Stress plager stadig flere studerende

17 procent af de studerende, der har svaret på spørgeskemaundersøgelsen, oplever næsten altid eller ofte stærke stresssymptomer i forbindelse med deres studiehverdag, hvilket er et tal, der går på tværs af alle fakulteter. Da de studerende blev stillet samme spørgsmål i studiemiljøundersøgelsen for tre år siden, var det 11 procent af dem, som næsten altid eller ofte oplevede stærke stresssymptomer i studiehverdagen.

Hvad er stress?

Stress er i undersøgelsen defineret som oplevelsen af symptomer som tilbage-trukket, hjertebanken, ondt i maven, muskelspændinger, nedtrykthed, rastløshed, vanskeligheder ved at slappe af, koncentrationsbesvær og vanskeligheder ved at huske.

De studerendes egne kommentarer peger på forskellige årsager til, at de føler sig stressede.

En studerende fra HE skriver:

»Jeg er utroligt træt, ked af det, har ondt i maven, har kvalme, er besvimet et par gange, har smidt 6 kg pga. nedsat appetit siden i sommers.«

Og en anden studerende fra samme fakultet har oplevelsen af, at det manglende samarbejde mellem studerende kan forstærke oplevelsen:

»Der er mellem de studerende, særligt på bacheloren, for stor indbyrdes konkurrence i forhold til støtte, og jeg mener, at en stor del af den stress, der opstår skyldes, at de studerende er bange for at kommunikere ud, at de ikke er 100 % med, og dermed presser både dem selv og deres medstuderende unødigt. Det bliver en konkurrence om, hvem der har læst mest i stedet for en kamp, man tager sammen og støtter hinanden i. Jeg tror, at man måske kan undgå, at nogle studerende rammes af stress ved at lægge en kort workshop eller lignende i rusforløbet/introforløbet

om kollegial støtte og diskussion om, at ingen kan alt.«

Mange studerende på ST peger på, at opdelingen i fire kvarter, to per semester, med mange eksamener er med til at skabe en mere stresset hverdag. Som en af dem skriver:

»Jeg bliver meget påvirket af, at vi på naturvidenskabelig har op til 12 eksaminer pr. år. Det kræver meget forberedelse, både fagligt og mentalt, og hvis man har tendens til at være perfektionistisk, så øges også risikoen for at blive stresset.«

Kun 24 timer i døgnet

Og på alle fakulteter er der studerende, som oplever, at de har svært ved at få hverdagen til at gå op, når der kun er 24 timer i døgnet. En studerende fra BSS skriver:

»Arbejdsloaden på uddannelsen kan være ret stressende, og jeg oplever tit, at jeg selv og mine studiekammerater

er kørt helt ned, fordi man er presset og bagud til trods for, at man bruger hver dag fra 8-22 om aftenen nærmest udelukkende på studie. Derudover har mange arbejde som en nødvendighed af de høje boligpriser, hvilket kan være endnu en stressfaktor.«

En studerende på AR udtrykker det på den her måde:

»Jeg har oplevet at flere på studiet har fået stress eller depression især i 3. og 4. semester, da der er mange timer på skemaet, og fordi man skal forberede sig meget, da man skal præstere foran sine studiekammerater. Derfor er det stressende, hvis man har en periode, hvor man ikke kan overskue at være på.«

(lobi)

”

Jeg er utroligt træt, ked af det, har ondt i maven, har kvalme, er besvimet et par gange, har smidt 6 kg pga. nedsat appetit siden i sommers.

Studerende på Health

Studerende har fået mere spidse albuer

88 procent af de studerende oplever generelt deres medstuderende som imødekommende mod 86 procent i studiemiljøundersøgelsen for tre år siden. Men 12 procent af de studerende oplever at være ensomme i dagligdagen i forbindelse med studiet, hvilket er en stigning på tre procent fra studiemiljøundersøgelsen i 2011.

Og i de uddybende kommentarer, som de studerende har haft mulighed for at skrive i forbindelse med undersøgelsen, skriver flere, at de oplever, at der kan være spidse albuer blandt deres medstuderende, og at det kan have betydning for muligheden for samarbejde.

En studerende fra ST skriver for eksempel:

»Der kan godt være en tendens til konkurrence blandt de studerende på en negativ måde. Bl.a. ift. at man ikke vil hjælpe hinanden med noter, hvis der er en time, man er forhindret i at komme til, videregivelse af praktisk information, hvis der åbner sig mulighed for forskningspladser (speciale, ph.d. etc.) er der mange som ikke siger det videre, for at fremme sig selv i konkurrencen.«

Tendens til kulturskred

Ph.d.-studerende Anna Bager-Elsborg fra analysegruppen bag Studiemil-

jø2014 var også med til at lave den lignende undersøgelse i 2011, og hun ser her en tendens til et skred i kulturen blandt de studerende.

»Sidste gang var det især studerende fra BSS, der kom med den type kommentarer. Men den her gang er det over hele linjen. Vi har eksempler fra alle fakulteter. Jeg synes faktisk, det er bekymrende både i forhold til trivsel og i forhold til læring, da det ikke er særligt hensigtsmæssigt, at man ikke vil samarbejde.«

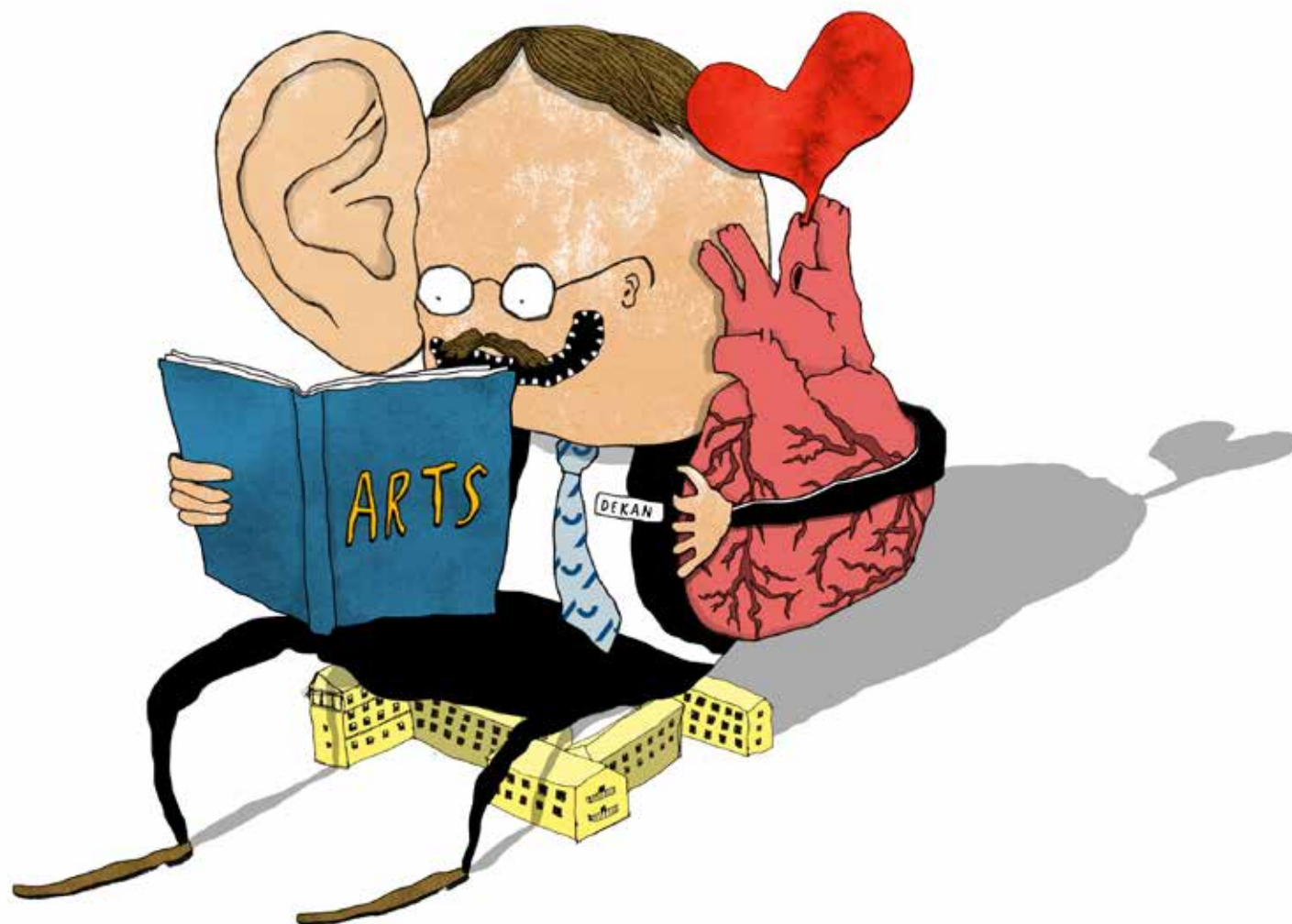
Frygten for arbejdsløshed

Anna Bager-Elsborg kan ikke med bag-

grund i undersøgelsen sige noget om årsagen til tendensen til manglende sammenhold de studerende imellem.

»Så langt skriver de ikke, de oplever bare, at det er sådan, det er. Men for egen regning kan et bud være, at det er frygten for arbejdsløshed, der fremmer en kultur, hvor vi ikke hjælper hinanden ved for eksempel at dele de gode pointer, fordi vi oplever hinanden som konkurrenter i kampen om de samme jobs.«

(lobi)

Søges:

Stærk dekan med store ører

synspunkt

af Lieve Vermeulen, læser religionsvidenskab på 7. semester, og Kirstine Pedersen, læser klassisk arkæologi på 11. semester, på vegne af Artsrådet

illustration: Louise Thrane Jensen

Konsekvenser af flytninger, omstruktureringer og forsøg på ensretning af uddannelser på Arts de seneste år er ikke gået hen over hovedet på os studerende. Flere studerende oplevede, at deres bibliotek, læsepladser og kaffestue blev pakket sammen i kasser og flyttet til nye lokaler. Faste læsepladser blev erstattet af fælleslæsepladser på tværs af studier, og fagbiblioteker blev erstattet af kompaktreoler. Derfor ønsker vi en kommende dekan, der kan se behovet for at opbygge fysiske og psykiske studiemiljøer igen.

Vores studiemiljø er nemlig mere end bare en læseplads. Det er pladsen til at studere, til at dyrke sin faglighed ud over pensum, til at møde sine medstuderende lokalt og på tværs og føle, at ens faglighed bliver udfoldet. Den enkelte studerendes trivsel på studiet afhænger ikke kun af de faglige rammer, det sociale studiemiljø er også vigtigt! Det sociale studiemiljø ude på de enkelte studier skabes af de studerende selv. Af ildsjæle, der brænder for at dyrke fagligheden i en foredragsforening, af studerende, der engagerer sig i fredagsbaren, og af festforeninger, der holder for eksempel julefrokoster og sommerfester, som formår at bringe både studerende og undervisere tættere på hinanden. Samtidig opnår de aktive studerende kompetencer og erfaringer indenfor organisering, projektstyring, formidling osv. gennem arbejdet i de studenterdrevne foreninger. For at vores studiemiljøer kan komme til at fungere bedre, er der brug for de rigtige rammer. Her håber vi, at den kommende dekan vil huske, at der er brug for tilføring af økonomiske midler, selv i disse hårde tider, og at hun eller han tager sig den nødvendige tid til at lytte til behovene i de enkelte lokale fagmiljøer. Eksempelvis kan kravene til, hvad et bibliotek skal kunne,

variere meget, alt efter om man spørger Teologi eller Digital Design. Det er nemlig vigtigt at holde sig for øje, at Arts er et fakultet med meget stor forskellighed på mange områder, og det er vigtigt, at både små og store fag har den samme mulighed for at opbygge og udvikle deres studiemiljø.

Studieordningsændringer, fagbeskrivelser og studienævnsmøder er emner, som umiddelbart virker som komplet uinteressante emner for det store flertal af studerende. Men det er vores erfaring, at når man først begynder at pille ved de studerendes kernefaglighed, er det de færreste, der ikke har en mening om det. Som studerende har man taget et bevidst valg om at læse sin uddannelse, og det er derfor selvfølgelig ikke ligegyldigt, hvordan den bliver skruet sammen. Og især i disse tider med hum-fag og profilfag ligger kernefaglighed de fleste på sinde. De seneste par års forsøg på ensartning af uddannelserne på Arts har resulteret i en nedprioritering af de enkelte studiers kernefaglighed. En prioritering, der går stik imod de studerendes ønsker og behov. Samtidig har det vist sig, at ikke alt, hvad der besluttet oppefra, kan implementeres lige succesfuldt alle steder. Det er derfor vigtigt, at anerkendelse af institutternes og studiernes forskellighed kommer tilbage, så man i de enkelte fagmiljøer kan lave de løsninger, som passer bedst.

Vi er nu spændte på, hvad en ny dekan på Arts bringer. Vi håber på, at det bliver en stærk dekan, der har en forståelse for Arts, for hvad Arts er for en størrelse. Vi håber, at den kommende dekan vil prioritere studiemiljøet på Arts, både det fysiske og det psykiske, det faglige og det sociale. Vi håber på, at medinddragelse vil blive et nøgleord fra nu af, så både de studerende, undervisere og det administrative personale kan få indflydelse på deres hverdag. En dekan, der forstår vigtigheden af både de små og store fagmiljøer, en dekan, der kan se mulighederne i de mange forskelligheder samlet på Arts. Og en dekan, der ikke er bange for at tage beslutninger, men vigtigst af alt vægter medinddragelse højt, da der ligger en enorm erfaring og viden i de lokale fagmiljøer.

STUDERENDE. Ordet giver associationer til en ung, relativt videbegærlig type med hang til at name-droppe teoretikere, svælge i fredagsbarer og indtage SU-venlig pasta med ketchup.

Den gennemsnitlige studerende på AU er i begyndelsen af 20'erne, når han eller hun begynder på sit studium, er dansk og har en studentereksamen i rygsækken. Vedkommende bruger i snit 28,5 timer om ugen på studierne, mens 3,5 timer bruges på studierelevant arbejde og 3,5 timer på ikke studierelevant arbejde.

Men flere studerende stritter udenfor både stereotypen og gennemsnittet. *Omnibus* har mødt tre skæve studerende.

Kilde: *Dit Studievalg 2012* og *Studiemiljø2011*

Et sæt silikonebryster på stiletter eller bedrevidende Kloge Åge?

STUD.REALITY Rikke Rasmussen har deltaget i flere realityprogrammer sideløbende med sit universitetsstudie. Det har hun måttet høre for både i realityverdenen og på universitetet.

af Marie Groth Andersen
foto: Søren Kjeldgaard

Et ophold på et lyserødt hotel i Mexico ændrede Rikke Rasmussens studieliv markant. Fra at være almindelig studerende blev hun et kendt ansigt. I en uge gjorde den eksotisk udseende universitetsstuderende drengene kåde og pigerne jaloux i Paradise Hotel sæson 9, som blev sendt sidste år. Siden har hun deltaget i realityprogrammet *For lækker til KBH* og er aktuell i *For lækker til love* på TV3.

I flere af programmerne må Rikke Rasmussen høre for, at hun virker arrogant og bedrevidende, blandt andet fordi hun bruger ord, som de andre deltagere ikke forstår.

»Det var rigtig ubehageligt, for det er jo min personlighed, der bliver angrebet.«

Hængt ud på studiet

Hendes medvirken i reality-tv er heller ikke gået ubemærket hen blandt hendes medstuderende på uddannelsesvidenskab på AU's Institut for Uddannelse og Pædagogik (DPU).

»På studiet har vi en privat side på Facebook for alle, der læser uddannelsesvidenskab. Her var der nogle, der lagde en video op med mig fra Paradise Hotel, hvor de skrev, at man hellere måtte melde sig ud af uddannelsen, når en Paradise-deltager kunne gå her, for så var det ikke en uddannelse, der var værd at gå på,« fortæller Rikke Rasmussen og fortsætter:

»Heldigvis var der en medstuderende, der gjorde opmærksom på, at jeg jo muligvis læste med på siden, fordi jeg jo læser

uddannelsesvidenskab. Hvilket jeg jo gjorde. Det lagde en dæmper på det. Selv havde jeg det sådan: Hvad har I gang i? Det er jo digital mobning. Og så på en uddannelse, hvor digital mobning er en del af pensum!«

Påvirker studielivet

Derudover har hun hørt hvisken i krogene, når hun har bevæget sig rundt på campus, og har indtryk af, at flere af hendes medstuderende ser hende som et sæt silikonebryster på stiletter.

»Det undrer mig, at folk har den type fordomme om et andet menneske på et universitet, hvor man går for at blive et dannet menneske. Det har påvirket min måde at studere på. Jeg er holdt op med at komme til forelæsningserne og kommer kun til de mest nødvendige. Jeg sørger for at få læst pensum og får afleveret mine opgaver, men jeg kører et sololøb og er ikke særlig social på studiet.«

Rikke Rasmussen har i sommer afleveret sin bacheloropgave, er netop begyndt på kandidaten pædagogisk sociologi og tager nu en pause fra reality-tv. Men hun er fortsat fascineret af realityverdenen og er glad for, at hun har fået lov at være en del af den.

»Det er vildt interessant at opleve forskellen på den måde, man selv har oplevet en situation, den måde, seerne oplever den, og den måde, tilrettelæggerne fremstiller den. Det har været interessant at lægge mit liv i tilrettelæggernes hænder og blive kastet ud i alle mulige situationer og se, hvordan jeg reagerede på dem. På den måde har jeg lært meget om mig selv.«

»Mener du dit personnummer alvorligt?!«

SERIOS LUFTFORANDRING Charlotte Løchte havde været 20 år på arbejdsmarkedet, de seneste lidt over 11 år i en stilling som institutsekretær på AU, da hun som 43-årig tog springet til stud.jur.

af Lotte Bilberg
foto: Anders Trærup

Sammen med sine nye medstuderende sad Charlotte Løchte en septemberdag i 2009 i Universitetsparken i Aarhus, da hun fik et opkald fra fagforeningen DJØF, hvor hun dagen forinden havde meldt sig ind for at kunne få studierabat på en række områder.

»Damen fra DJØF indledte samtalen med at spørge: Mener du dit personnummer alvorligt?!«

Charlotte Løchte svarede, at hun mente det alvorligt.

»Hun undskyldte derefter mange gange, og som hun understregede, var der jo heller ikke noget galt med det,« griner Charlotte Løchte.

Skal det lykkes?

Selvom der ikke er noget galt med at begynde at læse som 43-årig, er det alligevel så usædvanligt, at Charlotte Løchte har mange lignende oplevelser med i bagagen fra sin tid som jurastuderende på Aarhus Universitet.

Og her fem år senere, hvor hun kan puste ud efter netop at have afleveret sit speciale, forudser hun, at det kan blive en fortsat foljeton at udfordre andres fordomme. Nu i forhold til at være 48-årig nyuddannet akademiker på jagt efter et job.

»Ja, nu er det, at det skal vise sig, om mit projekt er lykkedes. For det er det først, når jeg har fået et job som jurist.«

Øverst på Charlotte Løchtes prioritierungsliste står muligheden for at komme til at arbejde inden for socialret.

Ikke forventet noget socialt

At hun kunne have været mor til langt de fleste af sine medstuderende, kom selvfølgelig ikke bag på Charlotte Løchte. Heller ikke, at hun ville få et atypisk studieliv.

»Jeg havde ikke forventet, at jeg ville få

nogle sociale kontakter, men det fik jeg faktisk til tre af mine medstuderende til trods for vores forskellige livssituationer. Når de gik i fredagsbar eller i byen, gik jeg hjem til mand og børn. Og når de talte om, at de skulle hjem til mor til jul, var jeg i gang med at arrangere det hele, til mine børn kom hjem til jul,« siger Charlotte Løchte, der har tre børn i alderen 15, 19 og 21 år.

Savnede faglige udfordringer

At Charlotte Løchte tog springet fra institutsekretær til studerende, skyldes blandt meget andet en oplevelse af, at hun fik stadig færre muligheder for at bruge sine faglige kompetencer som uddannet bachelor i engelsk og spansk.

»Jeg oplevede mindre og mindre fokus på sproglig korrekthed, hvilket betød mindre efterspørgsel efter mine kompetencer, og det gik selvfølgelig ud over min arbejdsglæde. Så spørgsmålet var, om jeg skulle blive de næste 25 år eller tage springet.«

Større selvsikkerhed

Et spørgsmål om, hvad Charlotte Løchte har fået ud af at tage springet, giver sig udslag i en tænkepause.

»Helt konkret har jeg fået forstand på jura. På det mere personlige plan får jeg lyst til at citere Obama for: »Yes, we can«. For det har været en stor udfordring, og det har forandret mig meget.«

Også da Charlotte Løchte skal finde svar på, hvordan den forandring kommer til udtryk, giver hun sig tid til at tænke sig om.

»Jeg har fået større indsigt i samfundsforhold, et anderledes syn på verden. Jeg har også fået en større selvsikkerhed, fordi jeg tror på mig selv på en helt anden måde end tidligere. Og så siger mange – selv min mand – at jeg er blevet mere interessant at tale med,« griner Charlotte Løchte.

Stud.scient.pol. på fuld tid og folketingspolitikker

UGENS GÆST Jeppe Mikkelsen er 23 år og blev i 2011 stemt ind i Folketinget for Radikale Venstre. Sideløbende er han ved at tage en bachelor i statskundskab på AU. Så han skal have en 60-70-timers arbejdsuge i København til at hænge sammen med et fuldtidsstudie i Aarhus.

af Marie Groth Andersen
foto: Anders Trærup

Mens de fleste andre studerende daser i solen eller supplerer SU'en med sommerarbejde, sidder Jeppe Mikkelsen med snuden i bøgerne på læsesalen i juli, hvor folketingspolitikkerne holder fri fra forhandlingerne.

»Det er en del af hemmeligheden bag, at det her overhovedet kan lade sig gøre. Jeg dukker ikke op til alle mine ordinære eksamener, i stedet tager jeg nogle af dem som reeksamener i ferien. Det er bestemt ikke optimalt, men det er måden, jeg kan få det til at fungere på,« fortæller Jeppe Mikkelsen, der netop er ved at færdiggøre fjerde semester og håber på at kunne gøre sin bachelor færdig på syv semestre.

»Indtil videre er det gået OK, jeg får læst de ting, jeg skal læse. Men jeg tager så også hele karakterskalaen i brug til eksamen,« smiler han.

Farvel fritid

»En typisk arbejdsuge i Folketinget er på omkring 60-70 timer, men vi har fri om mandagen for at kunne passe vores arbejde i den kreds, vi er valgt. Sidste semester passede det med, at jeg kunne nå en holdundervisning mandag klokken 8-10. Tirsdag til fredag var jeg på Borgen. Og så blev weekender og ferier brugt på studierne.«

Fritid er der selvsagt ikke meget af i hans tætpakkede program.

»Det er prisen. Det bliver et andet studieliv. Jeg har ikke min daglige gang på universitetet og har ikke tid til at fordybe mig i fagene. Det kan jeg godt savne.«

Det sociale trækker

Alligevel er han ikke fristet til at sætte studierne på standby og fokusere udelukkende på en politisk karriere.

»En god politiker har et alternativ til arbejdet på Borgen. Derfor er det vigtigt for mig at tage en uddannelse, og jeg ønsker ikke at vente til om ti år. Samtidig får jeg meget socialt ud af at være studerende. Jeg er den yngste politiker i Folketinget, mine kolleger er noget ældre end mig og har ofte familie og børn. Så det er rart at møde nogle jævnaldrende på studiet.«

Helt asketisk lever han da heller ikke. Der bliver tid til en fredagsbar i ny og næ, en tur på Roskilde Festival, og noget af årets eksamenslæsning foregik i Sydfrankrig. Men skulle han vælge, ville folketingsarbejdet vinde over studierne.

»Sådan er det nødt til at være. Jeg kan ikke forsvare andet over for vælgerne og min folketingsgruppe.«

VÆLG DIN LÆSEGRUPPE MED OMHU

På mange studier er læsegrupper en forankret del af tilværelsen som studerende. Men hvordan finder man den gode læsegruppe?

Omnibus har talt med en læsegruppe om deres samarbejde, med læsegruppe-ekspert Peter Musaeus om do's and don'ts i læsegruppen og med to hold tutorer om, hvordan læsegrupper sammensættes på deres institutter.

Ditte Kleif, Janus Priess (i midten) og Mattias Olesen er i læsegruppe på arabisk- og islamstudier. »Det er så vigtigt, at man arbejder godt sammen, men også kan have noget sparring, hvor man kan sige, at man synes, noget er svært,« fortæller Ditte Kleif. Gruppen vil slet ikke være hinanden foruden.

Læsegruppe:

Vi er hinandens sikkerhedsnet

SAMMENHOLD Hvordan skal balancen være mellem det faglige og det sjove? Omnibus har mødt en læsegruppe fra arabisk- og islamstudier.

af Sara Rosenkilde Kristiansen
foto: Anders Trærup

Da de begyndte i januar 2013, blev læsegruppemedlemmerne hurtigt enige om, at de ville arbejde sammen.

»Jeg ved ikke, om vi har været heldige eller gode,« griner Ditte Kleif. Der er klar enighed om, at læsegruppen er en uundværlig del af studielivet på fjerde semester.

Læsegruppemøder på skemaet

»Når semestret starter, lægger vi en slagplan for, hvornår vi skal mødes, så det er en del af vores skema,« fortæller Mattias Olesen.

De mødes cirka tre gange om ugen, og hvert møde tager halvanden til to timer. Møderne bruges primært på at øve sig i at tale arabisk, men også på at løse opgaver til de andre fag. Den klare

struktur skaber gode rammer for studielivet.

Lærer ikke kun for eksamen

Der er bred enighed om, at de mange timer i læsegruppen er givet godt ud – også på længere sigt.

»Vi taler jo ikke kun arabisk med henblik på eksamen, men også for faktisk at kunne bruge sproget til noget efter studiet,« fortæller Janus Priess.

Når der bliver øvet arabisk, taler de med udgangspunkt i deres ordforråd, men om mange forskellige ting.

»Man bliver sikker i sproget på en anden måde, når man øver sig sammen,« fortæller Ditte Kleif.

I Oman med læsegruppen

Den gode kemi og interessefællesskabet gjorde, at læsegruppen efter at have kendt hinanden i halvanden måned bestilte flybilletter til Oman, hvor de rejste i seks uger af deres sommerferie.

»Det er fedt både at have det faglige og sociale sammen. Oman var dog mest en turistferie,« fortæller Janus Priess.

I år mødtes Ditte Kleif og Mattias Olesen i Palæstina, hvor de rejste i knap en måned.

Alle synes, det er fedt at komme til de arabisktalende lande og bruge sproget.

Læsegruppen motiverer

De mange møder i læsegruppen og den klare struktur for mødernes indhold stiller også krav til medlemmerne.

»Man føler jo et ansvar overfor gruppen. Man vil gerne leve op til, hvad der forventes af én – det er en klar motivation,« fortæller Ditte Kleif, der også finder trygheden i gruppen vigtig.

Janus Priess supplerer:

»Vi bliver hinandens sikkerhedsnet. Målet skulle gerne være, at alle får så gode karakterer som muligt og fremadrettet har så gode muligheder som muligt.«

»Vi har ingen svagheder«

Spørger man til gruppens svagheder, er Janus Priess ikke i tvivl:

»Gruppen har ingen svagheder,« griner han.

Hårdt presset indrømmer gruppen, at det hyggelige en gang imellem kommer til at fylde i møderne.

Det er vigtigt at reflektere over samarbejdet

Men gruppen er glad for både at kunne knokle og grine sammen.

»Man skal også hurtigt mærke efter, om man har en god kemi. Det er jo ikke til at holde ud, hvis man ikke klinger godt sammen.«

”

Man skal også hurtigt mærke efter, om man har en god kemi. Det er jo ikke til at holde ud, hvis man ikke klinger godt sammen.

Mattias Olesen
arabisk- og islamstudier

Læsegruppeaktivitet

	AU	AR	BSS	HE	ST
Er du en del af en læsegruppe, eller har du en læsemakker uden for eksamensperioden?	55%	53%	55%	64%	51%
Er du en del af en læsegruppe, eller har du en læsemakker i eksamensperioder?	62%	53%	62%	79%	63%

Note: Tallene viser den andel, som har svaret næsten altid eller ofte. Resten har svaret nogle gange, sjældent eller næsten aldrig. Beregningen inkluderer ikke dem, der har svaret ved ikke/ikke relevant.

Kilde: Studiemiljø2014 Aarhus Universitet.

Faste læsegrupper på statskundskab

På statskundskab har tutorerne ansvaret for at sammensætte læsegrupperne. Tutorerne Lucas Poulsen fra 3. semester og Daniel Møller fra 7. semester synes, deres løsning er god.

»Russerne har tre fag på første semester. I det ene har de en fast gruppe, som de skal lave et projekt med. I de to andre fag har de roterende læsegrupper, hvor de arbejder sammen med forskellige hver uge,« fortæller Daniel Møller og fortsætter:

»Når vi kommer til efterårsferien, kan de nye studerende på en liste over holdet sætte plus ved dem, de

gerne vil i gruppe med. Tutorerne sammensætter læsegrupperne, der er faste i mindst et semester. Grupperne får dog en kontakttutor, der kan hjælpe, hvis der opstår problemer.«

Lucas Poulsen supplerer:

»Det er en god og pædagogisk løsning. Man lærer en del om samarbejde, og læsegrupper er uundværlige på statskundskab. Det gør også, at man kan fokusere på det sociale i rusugen og ikke skal kæmpe for at komme i en gruppe ligesom i Paradise Hotel.«

Ad hoc-læsegrupper på molekylærbiologi og molekylær medicin

Omnibus møder tutorerne Gitte Tindbæk, der studerer molekylær medicin på 7. semester, og Signe Petersen, der studerer molekylærbiologi på 7. semester, kort inden rusugen skydes i gang.

»Jeg fortæller russerne om mine erfaringer med læsegrupper. På molekylær medicin har vi ikke læsegrupper. Dog opfordrer jeg de studerende til at prøve sig med grupper og minder dem om, at det ikke nødvendigvis er ens bedste venner, man arbejder bedst sammen med,« fortæller Gitte Tindbæk.

Ingen af tutorerne har oplevet problemer med, at læsegrupperne dannes så løst.

»Vi har et meget inkluderende studie. Folk skriver ofte på Facebook, hvor de mødes, så kan andre frit deltage,« tilføjer Signe Petersen og fortsætter:

»Tutorerne har det første kvartal en ugentlig holdtime med deres russere. I år prøver vi som noget nyt, at studievejlederne og studieteknikerne kommer forbi timerne – de vil så blandt andet fortælle om, hvordan læsegrupper fungerer.«

Begge er dog enige om, at læsegrupper ikke er så vigtige i hverdagen, men derimod essentielle for eksamenslæsningen.

Eksperten:

Fem gode grunde til at have læsegrupper:

5

Det er naturligt for mennesket at organisere sig i grupper.

I læsegruppen hører du dig selv og andre bruge fagbegreber, det lærer du ikke til forelæsninger.

Man lærer at argumentere og diskutere fagligt.

Fordi man bliver hørt i sin viden, skal man arbejde hårdere med forståelsen af pensum, hvilket kommer en til gode på eksamensdagen.

Næsten alle jobs er knyttet til et team. Det er derfor vigtigt at lære.

Kilde: Peter Musaeus, lektor på Health, som blandt andet har forsket i læsegrupper.

Lav en læsegruppekontrakt – det letter samarbejdet

Peter Musaeus er lektor på Health. I sin forskning af Health-studerendes læring har han beskæftiget sig med læsegrupper.

Han er slet ikke i tvivl om vigtigheden af læsegrupper og mener, at de skal tages seriøst. Den optimale størrelse på en gruppe er tre til fem medlemmer. Dog er den bedste gruppe ikke nødvendigvis ens bedste venner.

»Studier viser, at det svækker kvaliteten af samarbejdet, når gruppen består af ens gode venner. Man er ikke kritisk nok.«

Når gruppen er dannet, skal man sammen overveje, hvordan læsegruppen skal fungere.

»Her kan man lave en forventningsafstemning af, hvornår og hvordan man vil mødes. Det kan være godt at snakke om hinandens styrker og svagheder.«

Ifølge Peter Musaeus kan det være godt at fordele roller i gruppen. Hver måned kan et nyt medlem »styre« gruppen – vedkommende har ansvar for, at læsegruppen når sin dagsorden og mødes som aftalt. Man bør dog mindst mødes hver anden uge.

Hans bedste bud på at begynde et samarbejde er, at man udarbejder en kontrakt.

»Selvom det kan virke kunstigt, kan det være en god idé. Kontrakten kan være med til at klargøre, hvad man skal – det er jo en arbejdsgruppe og ikke en teklub. Den danner en god forudsætning for samarbejdet. Man skal dog huske, at den kun har værdi, hvis man holder hinanden op på den.«

Find ekspertens bud på en god kontrakt på www.omnibus.au.dk.

Igen i år slår Studenterrådet dørene op til Danmarks største studiemesse den 1.-3. september, hvor 85 udstillere vil fylde Aulaen og Vandrehallen med gode tilbud til dig som studerende.

Under Studiemessen kan du nyde en gratis øl eller vand, imens du finder super gode tilbud på alt fra rejser, fagforeninger, studiejobs, computere til ting som kontaktlinser samt de sociale og kulturelle tilbud, Studiemessen også byder på.

Trænger du til en pause under messen, kan du sparke på mål og spille fodbold i DBU's regi eller gå på præmiejagt i de mange konkurrencer, der afholdes.

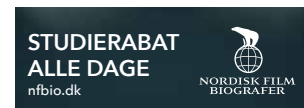
Vi glæder os til at se dig i september, hvor messen er åben alle dage fra 10-16.

STUDIEMESSE

DEN 1.-3. SEPTEMBER

KL. 10-16 AULAEN, AARHUS UNIVERSITET

Studenterrådet

Morgendagens leder – er det dig?

SYMPOSIUM Vil du sikre dig en plads til årets Aarhus Symposium, kan det godt betale sig at fare til tasterne og skrive et kort essay. Sidste år blev de 650 billetter nemlig revet væk på få minutter.

af Marie Groth Andersen
foto: Lise Balsby

Leaders of today connecting with leaders of tomorrow. Sådan lyder sloganet for Aarhus Symposium. Et studenterdrevet arrangement, hvor AU-studerende med interesse for ledelse får mulighed for at møde ti af landets topledere. Det er fjerde år i træk, at arrangementet finder sted, og ligesom sidste år er der mulighed for at sikre sig en plads til symposiet ved at skrive et kort essay til Aarhus Symposium Challenge.

Og det kan godt betale sig at lægge hjernen i blød og lade poterne danse over tastaturet, for sidste år blev billetterne revet væk, fortæller Jakob Mørck Lohmann, der læser statskundskab på AU og er blandt arrangørerne af årets symposium.

»De 650 billetter røg på to minutter sidste år, og der var 800 på venteliste. Vi synes, det er ærgerligt, at det kun er dem med den hurtigste netforbindelse, der kommer med. Derfor er der igen i år mulighed for at sikre sig en plads ved at skrive et essay. På den måde sikrer vi, at de mest engagerede studerende får en plads.«

En dag, to sider

Jakob Mørck Lohmann skrev selv et essay sidste år for at sikre sig en billet. Det var før, han blev medlem af arrangørgruppen.

»Det var bestemt en overskuelig opgave. Der er tre oplæg, som man kan vælge imellem. Og jeg tror, jeg satte en dag af til det og skrev to sider. I år er det forsvarschef Peter Bartram, CEO i

Arla, Peder Tuborgh, og Group CEO i Danske Bank, Thomas F. Borgen, der står bag de tre oplæg,« fortæller han.

Skrev sig til møde med Smedegaard

De bedste essayskribenter får mulighed for at mødes ansigt til ansigt med en af topcheferne, og det bedste essay kåres på scenen til Aarhus Symposium. Jakob Mørck Lohmann skrev sig således til et møde med Nils Smedegaard Andersen, administrerende direktør i A.P. Møller - Mærsk.

»Det var vildt fedt at få lov til at sidde overfor en af de største kapaciteter i dansk erhvervsliv, som leder en af verdens største virksomheder. Han gennemgik vores essays, og jeg følte, vi fik nogle unikke ting at vide af ham og om hans motivation som topleder,« fortæller Jakob Mørck Lohmann.

Oplevelsen med sidste års symposium motiverede ham til at blive en af arrangørerne til dette års symposium, og det ligger ham på sinde at være med til at brede symposiet ud til en større gruppe studerende – både til flere af uddannelserne på BSS og meget gerne til studerende på andre hovedområder.

»Det er for ambitiøse studerende, der interesserer sig for lederskab og beslutningseliten i Danmark, og på den måde er det klart, at arrangementet tiltrækker mange studerende fra BSS. Men man behøver bestemt ikke at være fra BSS. I år forsøger vi også at have et bredere fokus og inviterer talere, som ikke kun kommer fra det private erhvervsliv.«

Læs mere: aarhus-symposium.org/home

For fjerde år i træk står AU-studerende bag det store arrangement Aarhus Symposium, hvor studerende med en lederspire i maven kan møde topledere fra nogle af landets største virksomheder og organisationer. Her lytter deltagerne til en af sidste års talere Nils Smedegaard Andersen, administrerende direktør i A.P. Møller - Mærsk.

Fremdriftsreformen – her er kort fortalt, hvad den betyder for dig

Folketinget vedtog i sommer en fremdriftsreform, der skal skubbe de studerende hurtigere gennem uddannelsessystemet. Her er kort fortalt, hvad den betyder for dig som studerende på AU.

Du kan altid kontakte studievejlederne på dit fakultet, hvis du har spørgsmål til, hvilke konsekvenser reformen har for dit studie. Du kan også læse svar på de oftest stillede spørgsmål på studerende.au.dk/fremdriftsreform. (lobi)

	Ny bachelorstuderende 2014	Alle andre studerende
Du skal som udgangspunkt tilmeldes 30 nye ECTS hvert semester	Sommer 2014	Sommer 2015
Du skal tilmeldes, uanset om du mangler at bestå kurser/fag fra foregående semester	Sommer 2014	Sommer 2015
Du kan ikke framelde dig kurser/eksamen	Sommer 2014	Sommer 2015
Hvis du skifter studie, skal du søge merit for alle tidligere beståede eksamener	Sommer 2014	
Du skal søge merit for alle forhåndsgodkendte kurser/fag, du har bestået i ind- og udland	Sommer 2014	
Hvis du blot mangler nogle få ECTS-point for at færdiggøre din bachelor, kan du i nogle tilfælde alligevel blive tilmeldt fag og prøver på kandidatuddannelsen.	Sommer 2014	
Din SU stopper, hvis du bliver 12 måneder forsinket på din uddannelse (uændret regel)	Sommer 2014	
Din SU stopper, hvis du bliver 6 måneder forsinket på din uddannelse	Gælder for studerende, der bliver optaget på en bachelor- eller kandidatuddannelse fra sommeren 2016	

»Okay, så lad mig prøve det«

FORSKNINGSMIDLER Inden længe kan lektor i medievidenskab Anne Marit Waade fra Institut for Æstetik og Kommunikation holde opstartsmøde på et fireårigt forskningsprojekt. Her fortæller hun, hvordan hun greb det an, da hun for første gang stod som hovedansøger på en ansøgning, der i juni udløste en bevilling på 6,1 millioner kroner fra Det Frie Forskningsråd.

af Lotte Bilberg

illustration: Louise Thrane Jensen

Hvorfor hitter danske tv-serier i udlandet? Sådan lyder det forskningsspørgsmål, som Anne Marit Waade og hendes forskergruppe har stillet, og som Det Frie Forskningsråd – Kultur og Kommunikation finder så interessant at få besvaret, at rådet har bevilliget Anne Marit Waade 6,1 millioner kroner til et forskningsprojekt over fire år.

»Jeg har været med i fem-seks forskellige større forskningsansøgninger, men det var første gang, jeg stod som hovedansøger på et FKK-projekt (Det Frie Forskningsråd – Kultur og Kommunikation, red.). Jeg har været hovedansøger på en mindre netværksansøgning til midler fra EU. De penge fik vi ikke, men jeg tror, at det er den erfaring, der har givet mig mod til at prøve at formulere mit eget forskningsprojekt,« fortæller Anne Marit Waade.

Hun fortæller videre, at hun lidt hovedkulds blev kastet ind i rollen som hovedansøger på det projekt, som hun nu har haft held til at få midler til.

»Den, der skulle have været hovedansøger, blev nødt til at trække sig. Og så tænkte jeg: Okay, så lad mig prøve det.«

Hvem skal med i projektet?

Anne Marit Waade har især haft mange hovedbrud i forhold til, hvem hun som projektleder skulle invitere med i projektet. Hun var dog fra begyndelsen sikker på tre af deltagerne.

»Fordi de hver især har noget viden, som jeg har behov for. Men også fordi jeg vidste, at de vil være ansvarlige på vegne af de teams, som jeg havde planer om, at de skal lede i forbindelse med projektet,« siger Anne Marit Waade.

Vigtigt at mødes

Gruppen, som har været med fra begyndelsen, har i alt haft to heldagsmøder, hvor den har mødtes for at arbejde med projektbeskrivelsen. Også en organisering i tre teams kom forholdsvist tidligt

i forløbet. Hvilket har lettet Anne Marit Waages arbejdsbyrde som projektleder.

»Jeg har kunnet uddelegere til teamlederne. Og de har kunnet være med til at beslutte, hvem der skulle med i de forskellige team, hvilke opgaver de skulle have – og identificere, hvilke metodiske udfordringer der ligger inden for deres felt.« Hun siger videre:

»Det har været godt i projektbeskrivelsen og ansøgningsforløbet. Og jeg er ret sikker på, at det kommer til at være rigtig godt fremover, for

så er det ikke kun mig, der skal holde sammen på tingene.«

Nyt at skulle forhandle

Selvom Anne Marit Waade følte sig nogenlunde klædt på til at søge efter deltagelse i flere forskningsprojekter, var der også meget i ansøgningsforløbet, som hun ikke havde kendskab til i rollen som hovedansøger. Som for eksempel det at skulle forhandle med institutledere på andre universiteter om medfinansiering i forbindelse med projektet.

»Du kender ikke budgettet, for mange forhandlinger, også i forhold til eventuel samfinansiering, er på plads. Så budgettet revideres helt op til deadline. Jeg ville ikke have kunnet klare den del uden støtte fra Forskningsstøtteenheden. Men langt om længe kunne vi se, at vi havde råd til en postdoc i tillæg til en ph.d. og et par yngre medarbejdere. Men det stod først klart for mig helt til sidst.«

Hvorfor hitter danske tv-serier i udlandet?

NORDISK FOR NICHEPUBLIKUM Lektor i medievidenskab Anne Marit Waade og hendes forskningsgruppe skal undersøge, hvorfor tv-seere i andre lande er fascinerede af danske tv-serier som for eksempel Forbrydelsen, Borgen og Broen.

af Lotte Bilberg

»Det er en form for eksotisme, der er på spil i forhold til nysgerrigheden over for de her ikke angelsaksiske tv-serier. De tiltrækker primært et veluddannet nichepublikum. Dem, der også har kendskab til den skandinaviske krimi, hvilket er min forskningsmæssige baggrund, og jeg kan se mange fælles træk,« fortæller Anne Marit Waade. Hun fortsætter:

»Det er et publikum, som synes, det er spændende at blive klogere på sproget, kulturen og miljøet ved siden af selve fortællingen. Og af karaktererne. De her stærke kvinder, enlige mødre, der er statsministre og cykler rundt iført højhælede sko.«

Succes inden for fem-syv år

For bare fem-syv år siden var der ringe interesse for at bruge tid sammen med

en fraskilt statsminister med to børn eller en tilknapet kvinde i en ulden islandsk sweater fra en tilsyneladende melankolsk plet på landkortet langt oppe mod nord. Men nu er interessen så stor på det internationale marked, at danske tv-producenter kan sælge varen allerede tidligt i produktionsfasen. Produktionsselskaber, der i øvrigt i stigende grad indgår i samproduktion med de øvrige nordiske og europæiske lande.

Studier i fem lande

Anne Marit Waade og de andre seniorforskere i forskningsgruppen har brugt mange kræfter på at få etableret et internationalt panel af forskere med udgangspunkt i forskningsprojektet. Panelet består af projektdeltagernes internationale kontakter, og der bliver tale om forskellige former for samarbejde.

For eksempel skal gruppen lave modtagestudier, hvilket vil sige, at den skal

interviewe tv-seere om deres oplevelse af serierne, i Australien, Tyrkiet, Brasilien, USA og Tyskland. Og er i den

forbindelse afhængig af et samarbejde med forskere fra et universitet i hvert land.

”

De her stærke kvinder, enlige mødre, der er statsministre og cykler rundt iført højhælede sko.

Anne Marit Waade,
lektor i medievidenskab

Forskere burde opfordre hinanden mere til at søge midler

LÆS, KRITISER, OG SØG Mange kolleger, som er tøvende i forhold til at kaste sig ud i ansøgningsræset, vil kunne udvikle sig som forskere – og som ledere – hvis de turde tage chancen, siger Anne Marit Waade.

af Lotte Bilberg

»Vi burde opfordre hinanden noget mere i miljøerne, så det blev en del af vores kultur at opmuntre hinanden til at søge midler,« siger Anne Marit Waade, der også er forskningsprogramleder for 30 videnskabelige medarbejdere i forskningsprogrammet Kulturelle Transformationer på Institut for Æstetik og Kommunikation. Forskerne er inddelt i mindre enheder under forskningsprogrammet, bl.a. om audiokultur, kreativitet og kulturproduktion, seksualitetsstudier, fankultur og celebrities, deltagelseskultur, demokratisk offentlighed og kulturturisme.

Som forskningsprogramleder laver hun fællesarrangementer for de videnskabelige medarbejdere og sørger for rum til at diskutere spørgsmål som for eksempel: Hvordan publicerer vi bedre? Hvilke calls er spændende for os? Hvordan søger vi bedst midler?

»Mange holder sig måske tilbage, fordi de tænker, at de ikke er gode nok, eller de tænker, at det ikke behøver være lige nu, eller måske ved de ikke helt, om de har energi til det oven i for

eksempel undervisningen,« siger Anne Marit Waade.

Større accept vil gøre det nemmere

Anne Marit Waade mener, at forskere burde være mere åbne, end det er tilfældet på instituttet i dag, både i forhold til at vise større interesse for at søge midler – og i forhold til at få skabt en kultur, hvor man støtter hinanden i arbejdet med ansøgninger.

»Jeg tror, at en større accept af, at det selvsagt også er en del af vores arbejde, ville gøre det nemmere for nogle af kollegerne.«

Lad være med at putte med idéer

Hun fortsætter:

»Vi skal kunne tale om det, der optager os, i stedet for som nu, hvor nogle af forskellige grunde putter med deres idéer. Det er jo på en måde også forretningshemmeligheder, men vi tjener ikke noget ved det. I stedet burde vi have en meget mere åben dialog om for eksempel: Hvad er et godt forskningsspørgsmål, en god forskningsidé. Vi burde kigge på hinandens formuleringer, læse hinandens ansøgninger. Og diskutere dem meget mere åbent.«

fakta

Tre gode råd til (hoved)ansøgere in spe

Med baggrund i sine erfaringer fra ansøgningsforløbet, der resulterede i en bevilling fra Det Frie Forskningsråd – Kultur og Kommunikation, giver Anne Marit Waade her tre råd til kolleger, der overvejer at springe ud som hovedansøgere.

1. Få andre til at kigge på din ansøgning med kritiske briller. Både dem, der er med i projektet, og andre, ikke mindst internationale kolleger.

2. Brug tid på at tænke grundigt igennem, hvem der skal være med i forskningsgruppen. Og i den forbindelse på, hvordan du fra begyndelsen sikrer ejerskab til projektet, så I er flere om at tage ansvar for det hele.

3. Overvej, hvilke andre midler du kan søge med udgangspunkt i dit projekt. Hvis vi for eksempel ikke havde fået midlerne fra FKK, havde vi alligevel haft vores gæsteforsker. Hende har vi fået ved at søge Aarhus Universitets Forskningsfond med afsæt i vores forskningsprojekt. På den måde kan du sagtens etablere et forskningsfelt, selv om du ikke får de midler, du stiledede efter i begyndelsen. Tænk det som et felt, og tænk på de mange forskellige muligheder, der er for at få finansieret det. Også i små bidder. Fejr dagen, når en ansøgning ender med en bevilling. Og søg videre i morgen.

En af de få. Malene Brogaard er laborantpraktikant hos Institut for Bioscience og en af de heldige, der nåede at få en praktikplads i hus, inden AU skar ned på praktikpladserne i laboratorierne. »Flere af mine medstuderende har ikke fået en praktikplads. Laborantuddannelsen i Aarhus lider meget under de begrænsede antal praktikpladser på AU,« fortæller Malene Brogaard, der er færdiguddannet til oktober. Indtil da arbejder hun på sit eksamensprojekt, hvor hun tester en ny metode for at se, om den fremover kan anvendes i laboratoriet. Udover det almindelige analysearbejde passer hun planterne, kontrollerer køleskabe og frysere, står for oprydning og opvask i laboratoriet og går til hånd på forskellige forskningsprojekter og feltarbejder. »Det er nemmere for forskerne at få en af os praktikanter til at assistere på hasteopgaver eller tage med på felttur, fordi vi ikke har så mange deadlines som laboranterne,« fortæller Malene Brogaard, der er glad for sit samarbejde med forskerne.

Stort fald i antallet af laborantpraktikanter på AU

NEDSKÆRINGER På under et år er antallet af laborantpraktikanter på AU faldet fra sytten til seks. Dermed kan universitetet få svært ved at rekruttere kvalificeret personale til laboratorierne fremover.

af Marie Groth Andersen
foto: Lars Kruse

Universitetsledelsen besluttede sidste år, at det fra 1. januar er institutterne, og ikke som hidtil en central pulje, der skal finansiere laborantpraktikanternes løn. Det har resulteret i et massivt fald i antallet af praktikanter på AU. En opgørelse fra AU HR viser, at AU i november sidste år beskæftigede 17 laborantpraktikanter. Det tal er på under et år faldet til fem praktikanter på Science and Technology og en på Health, der er de to hovedområder, som beskæftiger laborantpraktikanter. Årsagen til faldet er, at

hovedparten af praktikantstillingerne ikke blev genopslået.

Bekymrende udvikling

Anni Christensen, der er laboratoriekoordinator på Institut for Molekylærbiologi og Genetik, var sidste år ansvarlig for instituttets otte praktikanter. I år er der ingen praktikanter på instituttet, og den udvikling bekymrer hende.

»De manglende praktikanter giver et rekrutteringsproblem. Tidligere har vi rekrutteret blandt egne praktikanter, som har erfaring med huset og kender til forskningsverdenen. Men fremover kan vi blive nødt til at rekruttere fra det private.«

Hendes kollega, laborant Bettina

Winther Grumsen fra Institut for Biomedicin, beskriver samme udvikling:

»Det er gået ned ad bakke med antallet af praktikanter, siden det blev udmeldt, at institutterne selv skulle betale. Før havde vi en praktikant på Institut på Biomedicin og en på Institut for Retsmedicin. Men nu har vi kun én praktikant tilbage på Health, og den praktikstilling bliver formentlig ikke genopslået.«

Hun er ligeledes bekymret for, at talentmassen kommer til at mangle.

»Det stopper fødekæden. Jeg må konstatere, at forskerne foretrækker laboranter, der er uddannet her, fremfor de, der er uddannet i industrien. Vi arbejder typisk projektorienteret og i

forskningsgrupper, hvorimod laborantarbejdet i industrien kan være mere rutinepræget. Så det kan blive svært at rekruttere nogle, der med det samme er kvalificeret.«

Forpligtet til at uddanne laboranter

De to laboranter peger også på, at AU både som forskningsinstitution, der benytter sig af laboranter, og som uddannelsesinstitution er moralsk forpligtet til at være med til at uddanne kvalificerede kandidater.

»Vi bør forpligte os til at tage praktikanter og betale dem fra centralt hold,« siger Anni Christensen.

Forsker:

»Vi skræddersyr praktikanterne til det, vi har brug for«

Charlotte Rohde Knudsen er lektor på Institut for Molekylærbiologi og Genetik og forsker i proteinstruktur og proteinsyntese. Hendes laboratorium har hidtil benyttet sig flittigt af praktikanter. Og selvom praktikanterne kræver en del oplæring, så profiterer forskningsmiljøerne af dem, mener hun.

»Vi skræddersyr praktikanterne til det, vi har brug for. Det er nogle helt andre arbejdsmetoder, der er brug for inden for forskning i forhold til industrien, der er præget af rutineopgaver. Derfor tror jeg, det kan

blive svært at rekruttere kvalificerede laboranter fra det private.«

»Hidtil har vi haft en fremtidssikring i form af praktikanterne. Men det frygter jeg, at vi er ved at sætte over styr nu.«

Ifølge Charlotte Rohde Knudsen skal man ikke undervurdere, hvad det vil sige at have en kvalificeret laborant tilknyttet et forskningslaboratorium.

»Laboratorier med en god laborant er simpelthen mere velfungerende. Der er orden i tingene og styr på

sikkerheden. Det sikrer et godt arbejdsmiljø og giver på sigt bedre forskningsresultater. Akademikere er ofte så fokuserede på at opnå ny viden, at de risikerer at nedprioritere egen og andres sikkerhed.«

Når AU er så afhængig af en medarbejdergruppe som laboranterne, mener Charlotte Rohde Knudsen også, at universitetet har en samfundsmæssig forpligtelse til at være med til at uddanne dem.

(mga)

Vil ikke både fyre og hyre

BESPARELSER AU's pressede økonomi og forårets fyringsrunde er årsagen til faldet i antallet af laborantpraktikanter, lyder det fra to institutledere og dekanen på ST.

af Marie Groth Andersen

Da ansvaret for finansieringen af laborantpraktikanter i januar blev lagt ud på institutterne, blev det samtidig op til den enkelte institutleder at vurdere, hvor mange praktikantstillinger der skal slås op.

Erik Østergaard Jensen, der er institutleder på Institut for Molekylærbiologi og Genetik, besluttede i den forbindelse slet ikke at genopslå praktikantstillingerne. Baggrunden er instituttets pressede økonomi, forklarer han.

»Så længe jeg har en økonomi, der er så hårdt presset, har jeg ikke råd til at ansætte praktikanter. Hvis jeg skulle ansætte praktikanter, skulle jeg afskedige flere medarbejdere.«

Samme forklaring lyder fra hans kollega Hans Brix, der er institutleder på Institut for Bioscience:

»Årsagen til faldet er besparelserprocessen. Jeg har ikke set det som en gangbar løsning at slå praktikantstillinger op, samtidig med at vi fyrede andre medarbejdere.«

Praktikanter et stort plus

Begge institutledere understreger dog, at de er meget glade for at have praktikanter tilknyttet instituttet.

»Det handler bestemt ikke om, at vi ikke kan se fordelene ved at have praktikanter. De er et stort plus her på stedet, det er også derfor, vi tidligere har uddannet op mod 6-7 om året, og vi har også efterfølgende ansat flere af vores praktikanter,« siger Erik Østergaard Jensen.

»Vi er glade for at have praktikanter, så det er noget, der vil blive prioriteret fremover, når økonomien er bedre,« lover Hans Brix.

Et fælles universitetsanliggende?

Erik Østergaard Jensen mener, universitetsledelsen har sendt ansvaret for at uddanne praktikanterne videre til institutterne, uden at der er fulgt penge med:

»Det burde være et universitetsanliggende at ud-

danne laboranter, som det er tilfældet inden for gartneri, kontor og værksted. Der bør sættes rammer af til de institutter, som skal løfte opgaven.«

Men det er der ifølge dekan på Science and Technology, Niels Chr. Nielsen, ikke umiddelbart udsigt til, og heller ikke til, at en central pulje genindføres.

»Vores princip er, at økonomien er på institutterne, hvorved midlerne prioriteres af de faglige miljøer

”

Det burde være et universitetsanliggende at uddanne laboranter, som det er tilfældet inden for gartneri, kontor og værksted. Der bør sættes rammer af til de institutter, som skal løfte opgaven.

*Erik Østergaard Jensen,
institutleder på
Institut for Molekylærbiologi og Genetik*

fremfor at være begrænset ved opdeling i specifikke puljer. Det er således korrekt, at der fra dekanatsniveau ikke er øremærket midler til praktikanter – og i øvrigt heller ikke til andre aktiviteter. Det ser jeg ikke umiddelbart nogen grund til at ændre på.«

Dekanen har også bidt mærke i faldet i antallet af praktikpladser, men er ikke bekymret, da han betegner faldet som midlertidigt.

fakta

Elev eller praktikant – potato, potato?

Mens EUD-elever (kontorelever, gartnerelover og dyrepasserelover) på AU fortsat finansieres af en central pulje, besluttede universitetsledelsen sidste år, at laborantpraktikanter per 1. januar 2014 skal finansieres decentralt af institutterne. Begrundelsen var blandt andet, at laborantpraktikanterne ikke på samme måde som EUD-eleverne har behov for central opfølgning og heller ikke skal forbi flere forskellige afdelinger som led i deres praktik. Desuden er AU som statslig institution forpligtet til at beskæftige godt 77 EUD-elever om året. Overholdes denne kvote ikke, udløser det bøde til universitetet. I 2011 fik AU således en bøde på 1,5 millioner kroner for ikke at overholde kvoten. Der findes ingen kvoter for laborantpraktikanter.

Hvad skulle det være? En tidsmaskine – ja, så gerne!

OPFINDERE Esben og Erik siger aldrig nej til en videnskabsmand med en flyvsk idé. De to forskningsteknikerne på Institut for Kemi laver alt – næsten. Og ellers ved de, hvem der kan. Til september vender de tilbage til et renoveret værksted og spritnye maskiner.

af Christian Garde Petersen
foto: Lars Kruse

Et tre meter bredt og tre meter højt hul i væggen på maskinværkstedet på Institut for Kemi vidner om, at der stadig er nogle dage, til forskningsteknikerne Esben Fræer og Erik Ejler Pedersen kan vende tilbage til deres vante omgivelser.

Hullet i væggen var nødvendigt at lave for at få bugseret værkstedets to nye kronjuveler på plads: en avanceret, computerstyret fræser og en lige så avanceret drejebænk. Maskinerne er hentet i Bielefeld i Tyskland og koster rundt regnet en million kroner hver.

»Vi glæder os helt vildt og tovlige til at tage dem i brug,« siger Esben Fræer begejstret og lægger hånden på siden af den ene af de to fabriksduftende, firkantede kolosser – drejebænken.

Ved siden af den skinnende nyinvestering står en 50 år ældre og noget mere undselig udgave af en drejebænk i jern og med manuelle håndsving.

»Der er selvfølgelig himmelvid forskel,« konstaterer Erik Ejler Pedersen, da det går op for *Omnibus*' udsendte, at der grundlæggende er

tale om samme type maskine.

»Du kan sige, at den her svarer til en Mercedes med alt det nyeste ekstraudstyr,« forklarer han pædagogisk.

Kaffemaskinen er den vigtigste

»Men lad os tage en kop kaffe,« foreslår Erik og skåner den måbende reporter for nærmere tekniske detaljer.

Klokken er kvart over ni. *Omnibus* er brudt ind i Esben og Eriks få fredfyldte timer på dagen. De to forskningsteknikere møder som regel klokken 8 og har så halvanden times tid til stille og roligt at få fulgt op på projekter fra dagen før, inden forskere og studerende begynder at dukke op med alle mulige og umulige forespørgsler.

Og når brugerne begynder at henvende sig, ja, så viser kaffemaskinen sig at være vigtigere end selv de mest avancerede og dyre maskiner, siger Esben med et smil, mens han tapper friskbrygget mokka i koppen:

»Det er, når man sidder over kaffen, at man har de spændende snakke med brugerne og udvikler idéerne,« siger han.

Erik supplerer:

»Men forskere kan godt være meget flyvske og meget lidt konkrete.

”

Vi er æstetikere, og det er måske vores største svaghed, men tingene skal se ordentlige ud. Hvis nu en af vores ph.d.-studerende går hen og vinder Nobelprisen på et af de her apparater, så er det lidt ærgerligt at stå i Stockholm med en krydsfinerplade med nogle gamle manometre på.

Esben Fræer,
forskningstekniker

De viser for eksempel gerne en afstand mellem hænderne sådan her ...

... Og så må man bare skynde sig at tage øjemål og skrive ned,« siger Esben.

Ofte er det nærmeste, der lige er ved hånden, en serviet. Mange forskningsapparater og -opstillinger starter derfor som kruseduller på en Post-it-blok eller en kaffepletet serviet, inden Esben og Erik laver dem om til 3D-modeller på computeren.

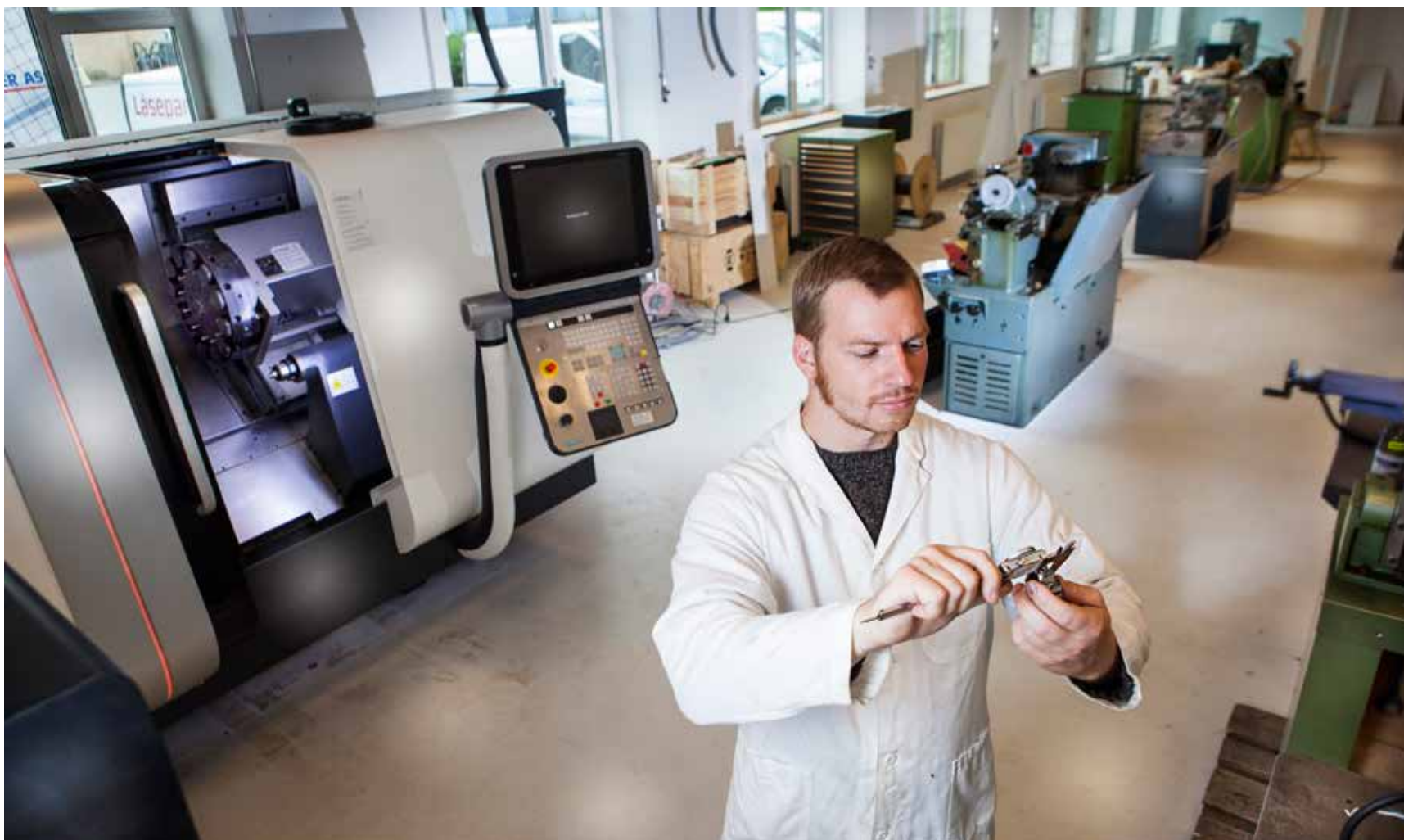
Skildpaddehjerner og skydannelse

Esben og Erik fortæller engageret om diverse dimsedutter og apparater, de har fremstillet på deres værksted. De to kolleger supplerer hinandens sætninger og lader høfligt den anden komme til.

Hvad er det mest mærkelige, I har lavet?

»Et apparat til at fastholde en skildpaddehjerne med øjne, som skulle analyseres i en NMR-scanner, ligger nok i den mere bizarre ende,« siger Esben. Erik nikker og fortsætter:

»En skildpadde kan faktisk gå så meget i dvale, at man kan dissekere øjne og hjerne ud. Og så er den stadig aktiv. Opgaven var at finde en måde at fiksere hjernen og øjnene på et net, mens der blev sendt isotopisk saltvand igennem.«

Esben Fræer (billedet) og hans makker Erik Ejler Pedersen kan næsten ikke vente med at tage de nye, avancerede, computerstyrede maskiner i brug. I baggrunden ses drejbænkene til godt en million kroner. Erik var desværre nødt til at tage tidligere af sted for at nå sit fly og er derfor ikke med på billedet.

Med forsøget ønskede forskerne at aflure, hvad der sker, når skildpadder går i dvale, og bruge denne viden i forhold til nedkøling af patienter med hjerneblødning eller blodprop i hjernen, forklarer de to forskningsteknikere.

Andre opgaver er mere simple. For eksempel skal Erik senere på dagen afkorte nogle skruer. Men selv teknikernes mest jordnære opgaver synes at have et overjordisk og atmosfærisk strejf. Skruerne er nemlig en vigtig komponent for forskningen i skydannelse.

Tilbage til fremtiden

Er I opfindere?

»Det kan man godt sige. Vi finder løsninger, forskeren ikke selv kan komme i tanker om. Vi forsøger at gøre tingene konkrete. Derfor er vi blevet gode til at tænke ud af forskerens boks og over i noget materielt,« siger Erik.

Men idéerne skal komme fra forskeren selv, siger Esben. Det er forskerens opgave at finde ud af, hvad formålet skal være, og hvordan det rent teoretisk skal fungere.

»Forskerne vil sjældent have begreb om, hvordan det helt konkret skal se ud. Men hvis de kommer og siger »Vi skal have sådan en flux capacitor« – eller hvad den nu hedder i filmen »Tilbage til fremtiden« – og hvis de kan beskrive, hvordan den skal fungere, så skal vi nok

bygge én,« siger han med et glimt i øjet.

Esben og Erik har stadig forespørgslen om en tidsmaskine til gode. Men hvis den kommer, giver de helt sikkert ikke op, før de har gjort alt, hvad de kan.

»Vi prøver altid først. Men det hender selvfølgelig, vi får en opgave, som vores maskiner ikke kan klare. Så hjælper vi forskeren videre til nogen, der kan. Ingen går forgæves hos os,« siger Erik.

Æstetik, tak

Selvom Esben og Erik deler værksted, arbejder de som regel individuelt med hver deres opgaver. Men de kender hinandens styrker og svagheder godt og bruger hinanden til gode råd og idéer.

Og udvekslingen af idéer foregår ikke kun på et professionelt niveau.

Hvad snakker I om, når det ikke handler om arbejde?

»Vi snakker sjældent politik. Der er vi rygende uenige. Men historie og filosofi er en fælles interesse,« siger Esben.

Erik nikker eftertænksomt.

»Ja, vi er helt enige om, at individet selv må tage stilling – takket være Kierkegaard og Sartre. Jeg synes, det her med at vælge er interessant. Man er nødt til at vælge. Ellers er man ikke. Jeg har ofte i mit liv oplevet folk, der ikke kan finde ud af det,« siger han.

»Vi har da også lige haft Løgstrups nærhedsprincip oppe at vende,« siger Esben.

Det var på den lange køretur hjem fra Bielefeld, hvor de to kolleger havde været på kursus i betjening af værkstedets nye maskiner.

Interessen for det ideelle og sublime skinner igennem til daglig i Esben og Eriks arbejde på værkstedet.

»Vi er æstetikere, og det er måske vores største svaghed,« siger Esben og griner.

»Men tingene skal se ordentlige ud. Hvis nu en af vores ph.d.-studerende går hen og vinder Nobelprisen på et af de her apparater, så er det lidt ærgerligt at stå i Stockholm med en krydsfinerplade med nogle gamle manometre på.«

Solidum petit in profundis

Kunst eller ej, Esben og Eriks samarbejde med forskerne baner vej for nye opdagelser inden for videnskaben.

Hvor vigtige de to teknikere er for grundforskningen, vil de dog helst ikke selv svare på. Så *Omnibus* banker på hos nogle af forskerne på instituttet.

En af dem er chef for Center for Materialekrystallografi Jacob Becker, som sidste år kiggede forbi Esben og Erik med en A4-blok og en kuglepen i hånden. Han havde brug for en spidsfindig tilbygning, en helium-spraykøler, til et vakuum-røntgendiffraktometer. Det lavede Esben, og ifølge Jacob Becker er betydningen »helt essentiel«.

»Det fører grundforskningen videre og

højner vores forståelse for elektroner og kemiske bindingers adfærd i krystallinske materialer,« siger han.

Ph.d.-studerende i kemi Naja Vil-ladsen mødes også ved kaffemaskinen med de to forskningsteknikere, når hendes standardudstyr ikke slår til.

»Når vi er ude at teste grænser i videnskaben, så har vi ofte brug for noget udstyr, som ikke findes i forvejen, for at nå helt derud. Der er altid hjælp at hente på vores værksted,« siger hun.

Selvom Esbens og Eriks apparater, magasiner, holdere og andre finurlige konstruktioner ifølge forskerne har afgørende betydning, så er det ikke forskningsteknikernes navne, der står i de videnskabelige artikler.

Men Esben og Erik har det ganske fint med at stå i kulissen.

»Jeg har en følelse af, at man kommer almenvellet til gode og giver noget til samfundet,« siger Esben.

Martin Atterman (orange t-shirt) og Søren Hoppe foran deres rov i kantinen hos AU Herning. Som de seriøse anmeldere, de er, valgte de at smage på samtlige af kantinens tre varme retter og salatbaren for at kunne give *Omnibus'* læsere en dækkende beskrivelse af kantinen.

Er du brødflov, og har du kritiske smagsløg?

Så kan du blive kantineanmelder for en dag for *Omnibus*. Du skal være studerende eller ansat på Aarhus Universitet og gerne madglad og madinteresseret, men som minimum skal du gå op i muligheden for at få et godt, veltillavet måltid mad på AU til en fair pris. Vi anmelder både maden og stemningen i kantinen.

Skriv til omnibus@au.dk

God stil på menuen i Herning

KANTINEANMELDELSE En grundig anmeldelse kræver sin research. Så *Omnibus'* to anmeldere satte maveskindet under voldsomt pres og spiste sig gennem en stor del af det brede sortiment hos kantinen i AU Herning.

anmeldt af Martin Attermann, studerende på iNANO, og Søren Hoppe, ingeniørstuderende **fortalt til** Marie Groth Andersen **fotos:** Anders Trærup

~ MADEN ~

Ingen af os har før været på AU Herning, men det er et flot campus, og i forhold til, at vi besøgte kantinen i eksamenstiden, var der overraskende meget liv. Kantinen har et godt udvalg med sandwich i flere størrelser, salatbar og hele tre varme retter: kylling i karry, bœf bearnaise med friter samt frikadeller med kartoffelsalat. Passende portioner, der blev øst op af en kok i hvidt kokkeøj. God stil.

I researchens navn smagte vi på alle de varme retter. Vinderen blev kylling i karry. Masser af kylling, godt krydret og med gulerodder, peberfrugt og løg. Retten kunne godt have haft mere power, men styrken kunne man justere med en chili-sauce. Igen god stil.

Frikadellerne var også virkeligt gode og velmagende og slet ikke fede. MEN kartoffelsalaten trak ned. I stedet for den traditionelle creme fraiche-dressing var kartoflerne vendt i en krasbørstig eddikedressing, der overdøvede de andre smagsnuancer. Ærgerligt.

Hakkebøffen var godt gennemstegt uden at være tør, men desværre havde kantinen været lidt for rundhåndet med saltbøssen. Bearnaisen smagte godt med en god balance mellem fedme og syre. Vi er dog usikre på, om den er rørt fra bunden. Den smagte i hvert fald som K-Salats bearnaise. Fritterne var salte og slatne.

Salatbaren tog kegler med sine friske råvarer. Intet var blevet blødt, og så var der hele otte eddiker og olier at vælge imellem. En fræk detalje. Også udbuddet af drikkevarer var godt i form af både sodavand, juice, smoothies og gratis koldt vand.

Selv om de varme retter lagde en god bund, måtte vi – i researchens tegn – kaste et kritisk blik på dessertudbuddet. Her faldt den ellers så velassorterede kantine igennem med kun to kager: kanelstang og klassisk chokoladecake med glasur. Det er ikke nok. Kage er noget af det, vi bruger flest penge på i kantinen. Kagerne smagte OK. Ikke jysk OK, bare almindeligt OK. Kaffen kom fra en automat og var tilpas stærk og rund i smagen med fint mælkeskum på toppen. Dog uden latte art – et AU-logo i mælkeskummet havde været prikken over i'et.

~ PRISEN ~

Rimelige priser over hele linjen. 33 kr. for en varm ret er helt fair. 16 kroner for kaffe og kage er også helt i orden.

~ STEMNINGEN ~

Det virker som en kantine, hvor man mødes både for at være social og for at arbejde. Her er højt til loftet, lyst, hvidt og stilrent – men ikke hyggeligt på samme måde som i Matematisk Kantine, som den ene af os foretrækker. Det er muligt at sidde udenfor, hvor der både er kunst, grønt og en udtørret so at kigge på.

~ KONKLUSION ~

Vi kunne nemt være landet på fire huer, for kantinen udbud var rigtig godt. Det er fornemt med hele tre varme retter at vælge imellem, og priserne er rimelige. Men den gennemtrængende eddike i kartoffelsalaten, den salte bœf og de kedelige friter trækker ned. Og så er der strafpoints for det lille kageudvalg. Stemningen får derimod topkarakter. Den livlige stemning på campus til trods for eksamensperioden, de lækre omgivelser og kokkens hvide hue er alt sammen med til at gøre kantinen til et sted, hvor man gerne vil være.

Mad

Stemning

Mad: 1-5 Omnisbus-logoer

- 1 Adr!
- 2 Frokosten glider kun lige ned
- 3 Ikke nogen kulinarisk oplevelse, men maden lukker munden på en knurrende mave
- 4 Glade smagsløg!
- 5 Mums! Her kommer jeg gerne igen ...

Stemning: 1-3 Omnisbus-logoer

- 1 Kedeligt/holdt/overfyldt/mennesketomt
- 2 Fint nok, men ikke vildt spændende
- 3 Hyggeligt – gid, at frokostpausen aldrig sluttede!